

The Old School Tie

- Sådan manipulerer købte
EU-eksperter med Danmark

**Krarrup og
Langballe på
vej i Folketinget
for DF**

Igen: Socialdemokrat til DF

Indvandringsmafiaen afsløret...

"Indvandringsmafiaen" - det er da sådan nogle som Bashi Quraishy, Eric Tinor-Centi, Mohammed Gelle, Leif Bork Hansen og Lotte Heise. Ja, det er i hvert fald sådan nogle, der uafsladeligt fører sig frem, og igen og igen propaganderer for masseindvandringens velsignelser. Og helt bestemt hører de da med til Indvandringsmafiaen, som igen står i spidsen for Godhedsindustrien. Men de er kun håndlangere. Vandbærerne!

Den sande indvandringsmafia, som, stik mod det danske folks ønske, årligt importerer 15.000 - 20.000 bistandsklienter fra tredjeverdens lande og senere giver dem dansk indfødsret - afsløres her på siden. Vi har oven i købet skaffet et foto af mafiaen - så alle kan se dem. Mafiaen består af Socialdemokratiets formand, statsminister Poul Nyrup Rasmussen, Venstres formand, Anders Fogh Rasmussen og De Konservatives formand, Bendt Bendtsen.

Hver af mafiaens medlemmer råder over et antal stemmer i Folketinget, som de tryner til at stemme for de lovforslag, som de selv forfatter, og som i et tordnende tempo forvandler Danmark til et multietnisk samfund. Tilmed er de hver for sig så durkdrevne og spegede, at de offentligt igen og igen slår til lyd for det stik modsatte synspunkt end det, de rent faktisk gennemfører:

Så er det Poul Nyrup Rasmussen, der i nytårstaler fortæller om det store arbejde, han udfører for at stramme op på udlændingepolitikken. Hele tiden skyder han med spredhagl: Muhammedanere må ikke længere have lov at bede, mens de går på arbejde, siger han. Tvangsægteskaberne skal forbydes, siger han. Vi vil ikke finde os i det længere, siger han...

Så er det Bendt Bendtsen: Der skal strammes op, siger han. Det skal være slut med indfødsret til kriminelle udlændinge, siger han. Der skal lov og orden til, siger han. Vi vil ikke finde os i det længere, siger han...

Og så er det Anders Fogh Rasmussen: Det skal være slut med familiesammenføringerne, siger han. De illegale grænseoverløbninger skal standses, siger han. Indvandervolden skal standses, siger han. Vi vil ikke finde os i det længere, siger han...

Jo, de siger en masse - og deres håndlangere får også en masse sagt. Så er det Karen Jespersen, så er det Birthe Rønn Hornbech, så er det Helge Adam Møller, som rundt om i forsamlingshusene skaber et lille glimt af håb i det danske folk, for

måske er der en lille mulighed for at noget kan gøres, før det er for sent. Det er smart af indvandringsmafiaen at lægge nogle få lysglimt af håb rundt om. Det er smart, men det er også kynisk og falsk.

For aldrig så snart, socialdemokraterne, venstrefolkene og de konservative er samlet til afstemninger i Folketingsalen, og der skal trykkes på de knapper, der afgør det danske folks fremtid, rammer de mærkeligt nok altid de knapper, der viderefører katastrofen for den danske nation. Konsekvent og uden slinger i valsen stemmer de imod de forslag fra Dansk Folkeparti, som ville kunne ændre billedet markant, og som Dansk Folkeparti ofte henter i de taler, indvandringsmafiaen afleverer udenfor Christiansborg.

Et specielt tragi-komisk eksempel: De Konservatives formand, Bendt Bendtsen, listede i forbindelse med sin landsrådstale

en række forslag til stramninger op. Forslagene blev mødt med jubel på det konservative landsråd. Dansk Folkeparti synes forslagene var udmærkede; skrev uændret og ordret forslagene op og fremsatte dem i et forslag til vedtagelse. Bendt Bendtsen og resten af de konservative stemte imod!

Sådan snyder og bedrager de tre sammensvorne partiledere ikke alene deres egne vælgere, men hele det danske folk.

Og derfor bliver den vigtigste opgave for Dansk Folkepartis tilidsfolk i det valgår, vi går ind i, at fortælle vælgerne om det bedrageri, der foregår på Christiansborg.

Det bliver tillidsfolkernes opgave at forklare vælgerne, at et statsministerskifte ikke alene vil kunne ændre landets udlændingepolitik. Danskerne må forstå, at når det gælder den fortvivlede udlændingepolitik bærer såvel Venstre som De Konservative et lige så stort ansvar som Socialdemokratiet. Det var med Poul Schlüter som førstemand og Uffe Ellemann-Jensen som andenmand, at Udlændingeloven af 1983 blev vedtaget, og skabte grundlaget for den suppedas, Danmark befinder sig i.

Det er afgørende, at danskerne forstår, at kun med et stort og indflydelsesrigt Dansk Folkeparti - hvilken regering partiet så end vælger at hjælpe til magten - vil markante ændringer kunne ske.

Og vær vis på, at partiet vil sælge sig selv dyrt. DF har nemlig absolut ingen planer om at agere fast sikkerhedsnet under en regering, som viderefører den slappe udlændingepolitik og dermed katastrofekursen mod det multietniske Danmark.

Nyhedsbrev	
Brev fra Pia Kjærsgaard	3
Tema: The Old School Tie	
Sådan manipulerer købte EU-eksperter med Danmark	4-7
Camres Causeri	8
Krarup og Langballe på vej i Folketinget for DF	9
Voldtægten af Danmark - gruppevoldtægterne chokerer danskere	10-11
DF sikrer julehyggen blandt Randers' pensionister	12-13
Boganmeldelse: Racismeudgifter eksploderer	14
DF-MF'er vild med nisser	15
Politisk Debatforum - det store hit i København	16
Socialdemokraterne strømmer til DF	17
Ude i Danmark og nyt fra Landsorganisationen	18-21
Gæsten Ole Hyltoft om kulturen	22-23
Kalender	bagsiden

DANSK FOLKEBLAD

Tidsskrift, udgivet af Dansk Folkeparti. 4. årgang, nr. 5. December 2000. ISSN: 1397-3975. Ansv. redaktør: Søren Espersen. I redaktionen: Michael Rex, Anders Skjødt og Henrik Gade Jensen. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis Dansk Folkepartis synspunkter. Adresse: Dansk Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K. tlf: 33-375199. Fax: 33-375191. www.danskfolkeparti.dk // e-mail: df@ft.dk. Næste nr. udkommer fredag den 17. februar 2001. Deadline for kalender o.l. er den 5. februar. Layout: Cre8 Tryk: Nyhavns Tryk & Kopi Center.

Forsiden: Hendes Majestæt Dronning Ingrid, døde tirsdag den 7. november 2000. Som Sveriges prinsesse Ingrid Victoria Sofia Louise Margareta blev hun født den 28. marts 1910 på Stockholm Slot og blev ved brylluppet med daværende kronprins Frederik, den 24. maj 1935, Danmarks kronprinsesse og senere dronning. Fotografiet af en lykkeligt smilende - meget ung - prinsesse blev taget på en frisk svensk forårsdag i 1925. Æret være HM Dronning Ingrid's minde.

Vi ved, et fjeld kan sprænges, og tvinges kan en elv, men aldrig kan et folk forgå, som ikke vil det selv.

Mellem mundsvejr og mandsvilje

NYHEDSBREV

Nye medlemmer kommer til og andre melder sig ud. Sådan er det i et levende politisk parti. I politik kan man ikke være venner med alle. I himlen tæller en omvendt synder mere end ti frelste. I Dansk Folkeparti glæder vi os især over hver en omvendt socialdemokrat.

I november kunne Dansk Folkepartis gruppe i borgerrepræsentationen således glæde sig over, at en socialdemokrat meldte sig ind hos os og nu repræsenterer Dansk Folkeparti i Københavns Borgerrepræsentation. Der skal meget til at melde sig ud af et helt liv i Socialdemokratiet. Der skal være et alternativ. Nogle, som tager over, hvor Socialdemokratiet slap. Det forsøger vi i Dansk Folkeparti.

Dansk Folkepartis mærkesager er dem, der appellerer til socialdemokrater. Den typiske socialdemokratiske vælger i sin lejlighed må købe en somalisk-dansk parlor for at kunne snakke med naboerne.

Et helt livs skat giver i alderdommen ikke andet end en plads på en venteliste. I København er der nedlagt flere plejehjem i det sidste år. Samtidig befolkes Socialdemokratiet, Hans Hedtofts og H.C. Hansens parti, i dag af unge akademikere, der kender EU bedre end en dansk arbejdsplads.

"På længere sigt kan man ikke udelukke, at Dansk Folkeparti bliver den ny tunge på vægtskålen i dansk politik", skrev kommentatoren Ralf Pittelkow for nylig. Under overskriften "Magtfaktoren DF".

Vælgermæssigt kan det konstateres, at intet andet parti har sine rødder så kraftigt i hver sin del af det politiske spektrum som Dansk Folkeparti. Socialdemokrater strømmer til os, i vælgerforeningerne og på rådhuset.

Vi tiltrækker også mange borgerlige vælgere, der er trætte af Venstres og De Konservatives svigt overfor fædrelandet. Gud, Konge og

Fædreland lyder som en fnisende frase i de konservative ungpigers mund. De har solgt deres sjæl til "globaliseringen" og "menneskerettighederne" - diffuse udtryk som kan bruges til at markedsføre hvad som helst.

C har svigtet

De Konservative har svigtet Danmark. Selv når de forsøger at signalere en hårdere kurs overfor indvandring, kan det kun ske med endeløse forsikringer om, at de ikke er så slemme som i Dansk Folkeparti.

Men Venstre har også svigtet. På Venstres Landsmøde betonedede Anders Fogh Rasmussen i stærke vendinger og i Tony Blair-stil, at det nye EU-charter for menneskerettigheder ikke indeholder andet end rene liberale mærkesager. "Det er et virkelig godt papir. ... Dokumentet er så godt og stærkt, så kontant og klart,

så fundamentalt for beskyttelsen af det enkelte menneskes frihedsrettigheder og retssikkerhed, at jeg gerne vil gå et skridt videre: Når EU-traktaten næste gang skal ændres, bør vi gøre dette charter om grundlæggende rettigheder til en del af EU-traktaten."

Kontant og klart! Det er Venstres formands karakteristik af et dokument, som vil sætte Grundloven i skammekrogen og gøre EU til en multikulturel stat, der forbyder al diskrimination. Selv Anders Foghs egen minimalstat er overhalet af alle de socialistiske rettigheder, som arbejdstageren får tillagt i charteret. Men det er altså helt fint for Venstres formand. For behold er fy-ord for Venstre, og så kaster partiet sig hovedkulds ud i endnu et dybtgående europæisk projekt. Kun en måned efter at danskerne stemte nej til euroen. Det er som om, Venstre og

Konservative ikke helt er blevet klar over, at det blev et nej ved euro-afstemningen. Som om det var en "fejl", der kan rettes ved en senere afstemning. Som om vi bare kan gå videre med mere integration. Når bare danskerne beroliges i tilpas søvndyssende doser om, at det ikke betyder noget. Og når bare Venstres formand har held til at forklare sit vælgerkorps, at når Tyskland og Frankrig sigter mod en forbundsstat, har det intet på sig.

DFs princip

Hånden på pulsen og foden på bremsen og sindet vendt mod nye udfordringer. Det har altid været Dansk Folkepartis princip.

Vi kan samarbejde på tværs af de traditionelle politiske skillelinier i dansk politik. Det skal ikke undre, hvis det i de større byer og amtsråd kommer til et mere formaliseret samarbejde mellem Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet. For især i byerne deler vore vælgere rygerum og skurvogn.

På landsplan er der en bredere dagsorden. I Folketinget udgør villigheden til at gøre noget ved indvandringen en mærkesag for Dansk Folkeparti, og der viser socialdemokratiet ringe fleksibilitet.

Med udmeldingerne fra Venstre og De Konservative på deres respektive landsmøder synes der en større enighed her, men samtidig skal vi skelne skarpt mellem mundsvejr og mandsvilje. Venstre og De Konservative præges mest af det første.

Der skal mandsvilje til at samarbejde.

Pia Hjørsgaard

Danskerne oplevede det igen og igen op til euroafstemningen. Mikrofonen overlades til en EU-ekspert. Typisk en ung kvinde, der med en titel af "forsker" forklarer befolkningen, at den europæiske integrationsproces er i fuld gang og danskerne halser langt efter udviklingen i Europa.

Når en EU-ekspert udtaler sig, er der ingen modsigelse. Politikere debaterer derimod. Hvad Peter siger, modsiger Poul. Men eksperterne står frem som neutrale og uvillige.

Det er de ikke.

For den almindelige danske EU-ekspert er EU's integration nemlig den givne og hellige proces. Den proces, der forløber uanset, hvad politikerne og befolkningerne siger. Processen frem mod endnu tættere integration er selve udviklingen. Hvis danskerne ikke forstår det eller er modvillige overfor at følge udviklingen, er danskerne tilbagestående og frygtagtige.

Det er vanskeligt at opdri-ve en eneste EU-forsker, der ytrer tvivl om den europæiske integrationsproces: At den er i fuld gang, at den er god og rigtig, og at den vil ende i fred og enhed.

Det er ikke tilfældigt, at det forholder sig således. De fleste EU-eksperter, der udtaler sig, er nemlig uddannet på EU-institutioner eller med EU-programmer. For dem er det lige så sikkert, at Europa vil udvikle sig mod en stadig snævrere sammenlutning styret af EU, som det i sin tid var klippefast for en kommunist, at kommunismen udviklede sig progressivt hen mod det klasseløse samfund.

At forestille sig en anden retning for udviklingen er utænkeligt. EU-professor Hjalte Rasmussen kommenterede i 1992, hvad der ville ske, hvis franskmændene skulle stemme nej til Maastricht-traktaten i 1992: "Kræfterne for et stadigt mere snævert samarbejde er så stærke, at det kun vil blive udskudt i få måneder. Politikerne vil på EF-topmødet i december lægge Maastricht-traktaten væk, finde et andet navn og iøvrigt arbejde videre med de samme ideer. Det forekommer

aldeles usandsynligt at et fransk nej til traktaten vil give nogen større forsinkelse."

Med andre ord vil altså selv en folkeafstemning i et af EU's største lande ikke give nogen større forsinkelse. Hjalte Rasmussen giver således udtryk for, at EU-integrationen vil køre igennem uanset folkeafstemninger. Selv hvis franskmændene stemte nej, ville det intet ændre, for udviklingen er bestemt på forhånd, og kan ikke ændres af folkets vilje. Allerhøjest kan folkets nej forsinke processen, som vil fortsætte, uanset hvad folk siger, gør og stemmer. Sådan taler en Jean Monnet-professor.

Og når EU-eksperter som Lykke Friis og Marlene Wind føres frem på skærmen, er det eksperter, der har taget deres uddannelse gennem forskellige EU-institutioner eller med EU-stipendier.

Når EU bevilger penge til

"The Old School Tie"

Sådan manipulerer købte EU-eksperter med Danmark

Supereuropæeren Helle Thorning-Schmidt, Socialdemokratiets medlem af Europaparlamentet, er en rigtig EU-europæer. Uddannet på Europakollegiet i Brügge, hvor hun mødte sin mand, som er søn af Neil Kinnock, EU-kommissær og tidligere leder af Labour i England, og hans kone Gladis Kinnock, medlem af Europaparlamentet. Da Danmark stemte nej til euroen den 28. september konkluderede Helle Thorning-Schmidt, at "spørgsmålet om fuld dansk tilslutning til EU's møntunion var alt for vanskeligt at overlade til danskerne"

På EU's partiskoler og Jean Monnet Centrer gives der universitetsgrader i Europæisk Integration. En universitetsgrad i europæisk integration kvalificerer bedre til ansættelse i EU end studier i nationale forhold. Som en gulerod for næsen motiverer EU-programmerne til at specialisere sig i EU-emner.

Jean Monnet-professer Hjalte Rasmussen mener, at vi ikke skal have folkeafstemninger om EU-spørgsmål, men at folkettinget alene skal vedtage suverænitetssafgivelser ved 5/6-dels flertal. "Hvis politikerne ikke begynder at træffe beslutninger på befolkningens vegne, er Danmark reelt på vej ud af det europæiske samarbejde", lyder Hjalte Rasmussens advarsel.

ne på at integrere Europa. Dets første rektor, Henri Brugman, var en af Europa-bevægelsens grundlæggere, og han skabte den særlige stemning på stedet - kaldet "esprit de Bruges" - Ånden fra Brügge. I sine reklamer fremfører skolen: "Siden dets begyndelse har de akademiske programmer givet kurser, som tæt følger bevægelsen hen mod europæisk integration".

"Europakollegiet træner kompetente og erfarne Europæere, klar til at overtage de professionelle opgaver, som møder dem i morgendagens Europa", skriver skolen videre om sig selv. Opgaven er altså at uddanne europæere. Og med europæere menes bureaukrater og politikere, der kan arbejde for EU og EU's målsætninger. Europakollegiet er "specialiseret i europæisk uddannelse og træning" og "intensive programmer gives i emner om europæisk integration".

I Danmark administreres Europakollegiet i Brügge af en komité under Europabevægelsen. Europabevægelsen er en privat lobby-organisation, som arbejder for mere EU. Europakollegiet er altså en propagandaskole, betalt af skatteyderne, men administreret af en europopaganda-organisation.

Blandt de danskere, der har gået på skolen, er Jean Monnet-profesor Uffe Østergaard, Europaparlamentsmedlem Helle Thorning-Schmidt, som på skolen mødte sin mand, der

er søn af den engelske EU-kommissær Neil Kinnock; Danmarks ambassadør ved EU, Poul Skytte Christoffersen, som forhandlede Maastricht-traktaten og Edinburgh-aftalen på plads.

I praksis fungerer en sådan eliteskole som et broderskab, "The Old School Tie", til omformning af Europa. Halvdelen af de 5.000, der har gået på Europakollegiet, er da også endt i EU-institutioner eller andre internationale organisationer. Brügge-Mafiaen kaldes de i EU-kommissionen, fordi de udgør et netværk, hvor mange medstuderende ender på betydende poster i det internationale miljø. Endnu har det ikke været muligt at høre en kritisk røst om EU fra nogen, der har gået på skolen, hvilket også ville være erhvervsmæssigt selvmord.

Europakollegiet er bevidst indrettet som udlækningsanstalt for en europæisk politisk elite, ligesom IÉNA i Frankrig - eliteskolen oprettet af præsident Charles De Gaulle i 1945 for at skabe et elitært bureaukratisk korps. De fleste ledende franskmænd er "enache", som Chirac, Delors og Juppe.

EU har ligeledes eget universitet. I Firenze i Italien ligger Det Europæiske Universitet (EUI), som blev grundlagt i 1972 af EF's medlemslande "for at fremskaffe avanceret, akademisk og kulturel træning på en europæisk basis. Det udfører forskning i et europæisk perspektiv".

Universitetet er for tiden aktivt medvirkende i at udarbejde en forfatning for EU.

EU-eksperten Marlene Wind er uddannet på skolen. Og hvem der skal ind på universitetet, bestemtes i mange år herhjemme fra af bl.a. Danmarks egen Mr. Euro, professor Niels Thygesen.

På Euro-Universitetet er der yderligere et Robert Schuman Center for Avancerede Studier, som "udvikler interdisciplinære aktiviteter orienteret mod væsentlige problemer, især konstruktionen af Europa".

Hvis man er særlig EU-ivrig, kan man få såkaldte Jean Monnet Fellowships. I så fald skal forskningen falde indenfor et af følgende tre områder: Sammenlignende forskning i europæisk perspektiv, forskning om den europæiske union eller om et emne relevant for udviklingen af Europa, fundamental forskning forudsat at det kan relateres til et fornyende emne af vigtighed for en af de discipliner, som bidrager til udviklingen af Europas kulturelle og akademiske arv.

I EU er Europa ikke bare et geografisk kontinent, men noget der skal udvikles. Og som skal udvikles på skoler og universiteter.

Forskningen styret af EU

På EU's hjemmeside kan man læse, at "i henhold til konto A-3022 i EU's almindelige budget kan der ydes tilskud til projekter og initiativer tilrettelagt af universiteter ... med det formål at tilskynde til debat, over-

Fortsættes

forskning, er de øremærkede til studier i europæisk integration. Forskningen skal fremme et politisk formål - nemlig integration. Jean Monnet-professorer, betalt af EU, står klar, og EU bevilger ikke penge til at forske i nationalstaten.

For øjeblikket er det populært på universiteterne at skrive afhandlinger om forskellige aspekter ved europæisk integration. Det er en ny udvikling. For 20 år siden handlede de fleste kurser og specialer om klasseanalyse af det kapitalistiske samfund med marxismen som rettesnor. Nu har nationerne afløst klasserne.

Europaskolerne

EU har også egne partiskoler, hvor et europæisk elitekorps uddannes til at styre Europa. I den belgiske by Brügge ligger Europakollegiet, som blev skabt i 1948 som en del af bestræbelser-

The Old School Tie...

Fortsat

vejelser og udbredelse af viden om den europæiske integrationsproces. De afsatte tilskudsmidler under budgetkonto A-3022 er således et udtryk for Kommissionens ønske om at fremme aktiviteter tilrettelagt af organisationer, som enten opererer på egen hånd eller via nationale eller tværnationale netværk med det formål at bevidstgøre borgerne om den europæiske integration."

Med andre ord er formålet for EU, når der gives penge til forskning, at udbrede viden om den europæiske integrationsproces og at bevidstgøre om den europæiske integrationsproces.

Der tales i disse kredse meget om den europæiske integrationsproces. Her tages der allerede ideologisk stilling. Der er ikke flere integrationsprocesser. Der er kun én. Og denne ene kan man få EU-støtte til at studere. Hvad nationalstaterne har bidraget med til velstand, fred og fordragelighed i Europas historie, kan der ikke forskes i for EU-midler. Man kan kun få tilskud, hvis man på forhånd anerkender EU's verdensbillede: Nemlig troen på den stadig tættere sammenslutning. At den vil ske, og at den er god.

Der udøves således en gevaldig kontrol af forskningen ved at kunne definere de emner, som kan opnå EU-tilskud. Det medvirker til, at euro-ideologien langsomt overtages som en verdensanskuelse. Så bliver integration det store positive ord, mens enhver bevægelse væk fra denne anses som forstyrrelse, usaglig og separatistisk.

Der gives også universitetsgrader i Europæisk Integration. Accelerationen af den europæiske konstruktionsproces har i stadigt stigende omfang ført universiteterne til at optage i deres universitetsprogram studier i Europæisk Integration. Jean Monnet projektet som blev lanceret i 1990 har i vid udstrækning bidraget til at få etableret disse europæiske discipliner indenfor deres universitetsprogrammer og givet dem en

Kvinderne er den mest skeptiske EU-gruppe, og derfor er unge kvinder eftertragtede som EU-eksperter. Marlene Wind er uddannet på EU's universitet i Firenze og udlægger gerne teksten for danskerne. Sammen med Lykke Friis hører hun til Weekendavisens faste kommentatorer.

autonom status.

Det virker. Tilskud er en effektiv styringsmekanisme. Når der holdes en pose penge op for folk, er beredviligheden stor for at få fat i dem. Det er kun et spørgsmål om at finde ud af, hvordan der skal logres. Med europæisk integration går man aldrig galt i byen. Den akademiske verden har gennem historien altid været tilpasningsdygtig til tidens magthavere.

På forskningsministeriets hjemmeside kan der læses om vigtigheden af europæisk forskningssamarbejde, som skal binde europæisk forskning sammen, og hvor der skal gives støtte til etablering af aktiviteter, der er med til at skabe en fælles identitet om europæisk forskning.

Fælles identitet er altså formålet - uanset nogen mener, at der ikke er en fælles identitet og uanset nogen mener, at den nationale identitet betyder mere for europæernes selvforståelse end den fælles europæiske.

EU satser også stort på at bearbejde den amerikanske akademiske verden. Fra 1998 igangsatte EU-kom-

I år blev det første Jean Monnet Center i Danmark indviet på Århus Universitet. Direktør er Uffe Østergaard og i bestyrelsen sidder to øvrige Jean Monnet professorer. EU-Centret fungerer som et brohoved for at sprede EU-ideologi blandt studerende på universitetet.

Den allestedsnærværende euro-professor Uffe Østergaard er Danmarks mest energiske EU-ideolog. Han er uddannet, købt og betalt af EU. Efter at have været marxist og VSer i 68 blev han gennem studieophold på EU's partiskoler til en overbevist europæer.

missionen et stort initiativ, Netværket af Centre for den Europæiske Union. Ifølge kommissionen er formålet "at bringe forståelse for den europæiske union i alle hjørner af USA". Alle disse EU-centre modtager da også økonomisk støtte fra EU-kommissionen.

EU's brohoved i Danmark

EU spreder sine ideologiske vinde hen over den danske akademiske verden. Og det hjælper på vinden, når den drypper med tilskud. Forskningen i EU integreres

mere og mere. Og integration betyder i denne sammenhæng ensretning.

Århus Universitet fik således et Jean Monnet Center i år, hvor der kan forskes og debateres i europæisk integration. Århus Universitet løb af med sejren om at huse det ideologiske EU-brohoved, fordi Århus Universitet i forvejen har adskillige Jean Monnet lærestole, Jean Monnet kurser og Jean Monnet moduler.

Lederen af centret er Uffe Østergaard, som udgør bestyrelsen sammen med to andre Jean Monnet Professorer, Knud Erik Jørgensen

Den hurtigt-talende Lykke Friis er altid klar til at forklare danskerne, hvad de skal mene om EU. Hun har været Robert Schuman Stipendiat ved Europa-Parlamentet og har ph.d.-grad i europæisk integration.

Jean Monnet professor Søren Dosenrode-Lyngne bidrager til at være sin euroløn værd ved at bidrage med EU-venlige artikler i aviserne. En Jean Monnet professor er en universitetslærer, der "fuldt ud står inde for og fuldstændig helliger sig europæisk integration".

og Thorsten Borring Olesen. Sidstnævnte er uddannet på EU-Universitetet i Firenze. De studerende, der følger

centrets kurser, kan få udstedt "et bevis som kan bruges til at dokumentere beskæftigelse med europæisk kultur og historie ved ansøgning til jobs inden for EU-systemet". Så hvis man vil gøre karriere i EU, er det en god ide at være en Jean Monnet Mønsterelev.

Mange af Jean Monnet-professorerne har en fortid på venstrefløj og skrev bøger om marxisme og kritisk fascismeforskning i 1968, hvorefter den europæiske integration blev moderne. Og det gav lærerstole og bevillinger. Og EU-bevillinger er øremærket til at angribe nationalstaten og pege hen til det overnationale. På Jean Monnet Centret i Århus diskuteres ofte det ufornuftige i at holde folkeafstemninger om EU-spørgsmål.

Dansk Udenrigspolitisk Institut

"Hvis politikerne ikke går foran og påtager sig et ansvar for at forklare upopulære emner, så vil debatten forblive fastlåst og kun lev-

ne plads og give let spil for enkeltsagsbevægelserne". Det siger direktør for Dansk Udenrigspolitisk Institut (DUPI), Niels-Jørgen Nehring.

DUPIs opgave er "at udføre, fremme og samordne uafhængig forskning inden for international politik og dansk udenrigspolitik", står der i loven om instituttet. Samtidig er DUPI finansieret af staten og direktøren gik lige fra statsministeriet over til at lede DUPI. Mens forgængeren, den stærkt EU-kritiske Hennig Gottlieb, blev afskediget. Henning Gottlieb var formand for Det Sikkerheds- og Nedrustningspolitiske Udvalg (SNU), som blev opløst til fordel for DUPI.

Men trods forsøget på at være upartisk udtaler direktør Niels-Jørgen Nehring sig gerne om EU-diskussionen. Politikerne skal gå foran og forklare, for ellers havner vi i en "huleboeragtig stillingskrig, der går tilbage til diskussionerne i 1970'erne. Denne gammeldags måde at diskutere på skygger for et indblik i, hvad det hele egentlig handler om."

Mon nogen herefter kan være i tvivl om, hvad DUPI's direktør mener om EU-debatten? Hvad EU egentligt handler om, er ikke fremme i debatten, ifølge Nehring. Der kan DUPI's forskere bidrage. For ellers befinder vi os som huleboere. Sådan omtaler direktøren 30 års dansk Europa-debat. En debat som slet ikke har fundet sted i de fleste øvrige EU-lande, fordi man ikke dér har folkeafstemninger om EU-spørgsmål.

I DUPI's bestyrelse flokkes ud over en række embedsmænd fra ministerierne også tre EU-venlige professorer, Nikolai Petersen, Ole

Wæver og Claus Vastrup. I repræsentantskabet finder vi Weekendavisens chefredaktør og EU-frontkæmper Anne Knudsen, EU-eksperthen Marlene Wind, og den allestedsnærværende Uffe Østergaard.

DUPI bevilger også af sig selv penge til forskellige EU-venlige projekter. Største beløb for året 1999 fik Uffe Østergaard - nemlig 27.000 kr. til at deltage i Forsvarschefens Sikkerhedspolitiske Kursus, men derudover dryppes tilskud ud til blandt andet den EU-venlige Højskolen ved Østersøen, som i forvejen får penge fra EU, til SF'eres organisation Nyt Europa, til Venstres Landsorganisation og mange flere.

DUPI's mest benyttede forsker er Lykke Friis. For Lykke Friis er saglig EU-debat en "som ikke kun drejer sig om Danmark over for Europa, men rent faktisk om Danmark i Europa". Med andre ord må Danmark ikke diskuteres overfor EU - det er at blive hængende i et forældet billede - men det saglige er på forhånd at betragte Danmark som en integreret del af EU. Det er ekspertens tale, og neutral forskning på EU-plan. Hvis nogen herefter gør forbehold overfor dele af samarbejdet, bevæger man sig ind i en forældet problemstilling. For Danmark er i Europa, og så skal debatten dreje sig om, hvad Danmark vil med Europa.

Tendensen med, at det officielle Danmark - på trods af 30 års markant EU-skepsis i befolkningen - ikke længere må diskutere selve medlemskabet, men at dette medlemskab er et naturligt faktum, betegnes af mange EU-skeptikere som betydeligt betænkeligt.

Som bekendt er det snart jul, mennesker kommer i julestemning og bliver glade og venlige. Sådan er det i hvert fald i eventyrene, og den stemning kan vi vist alle lide. Det er derfor helt uforståeligt, at vores fantastiske pressechef, Søren Espersen, har bedt mig om til dette nummer af Dansk Folkeblad at skrive om EU-Parlamentet, for det må da bestemt ødelægge julestemningen.

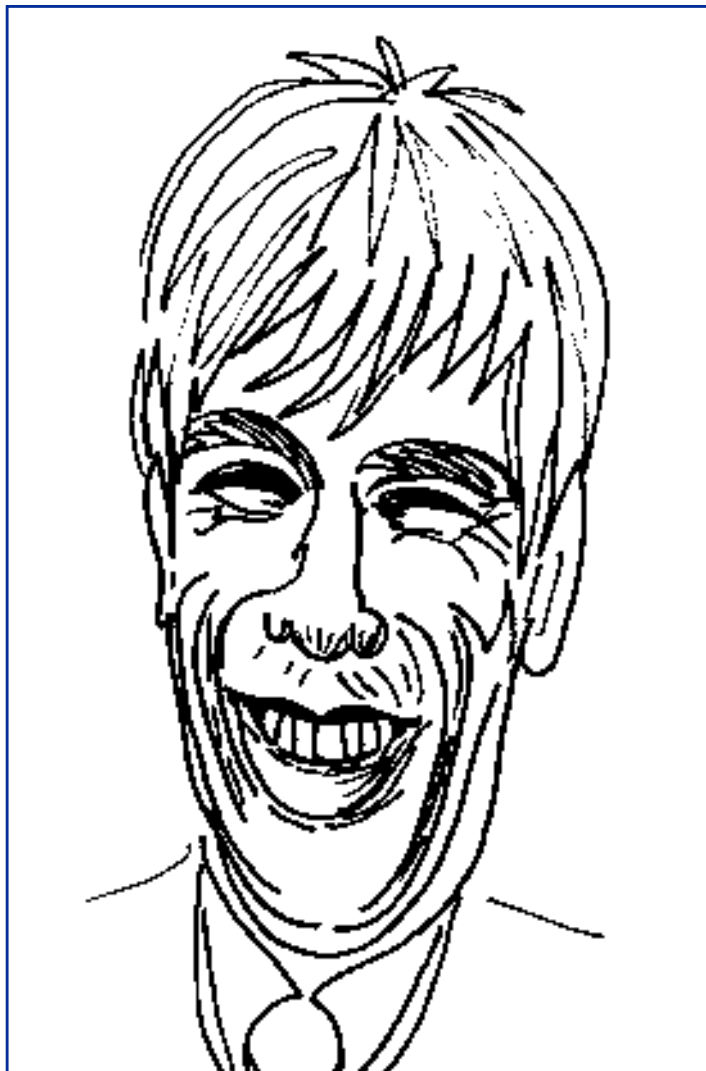
Det er heller ikke let, for de fleste mennesker her i landet tror simpelthen, at det er løgn, når man fortæller om virkeligheden i dette mærkelige parlament.

Parlamentet har 626 medlemmer, hvoraf de 16 er valgt i Danmark. Efter Amsterdam-traktaten har parlamentet fået en vigtig medindflydelse på EUs lovgivning - det kan ikke lovgive alene, sådan som Folketinget og andre rigtige parlamenter kan, men udøver sin lovgivende myndighed sammen med Ministerrådet.

Det er i sig selv yderst betænkeligt, at dette parlament har lovgivende myndighed overhovedet, fordi medlemmerne er valgt af under halvdelen af EUs stemmeberettigede borgere. Det betyder, at det er mere end usikkert, om parlamentet er repræsentativt for EUs borgere. I hvert fald har det store flertal af medlemmerne holdninger, der ikke svarer til flertallet blandt Europas folk.

Vi behøver ikke at gå udenfor Danmarks repræsentation i parlamentet for at se det: Ud af de 16 medlemmer var vi seks, der gik imod dansk deltagelse i euroen, men vi havde 53,1 pct. af vælgerne med os. Jeg er bombesikker på, at folkeafstemninger om samme euro i Tyskland og Frankrig ville føre til mindst samme nejprocent, men det er få af disse landes parlamentsmedlemmer, der går imod euroen.

Det virkelige problem er, at parlamentets store flertal, nemlig omkring fire femtedele, er tilhængere af en europæisk forbundsstat. De ønsker, at nationalstaterne reduceres til amter i Europa, og de ønsker, at EU-parlamentet får den fulde lovgiv-

Camres Causeri

vende magt over hele Europa. Det ville være en sand ulykke for Europa.

Det siger jeg naturligvis ikke ud fra en almen fornemmelse, men på baggrund af de konkrete afstemninger, hvori parlamentet udtrykker sin holdning til de centrale spørgsmål om EUs udvikling.

Ikke seriøst

Selve parlamentets arbejds metode ligger meget langt fra det seriøse arbejde, der foregår i Folketinget. Lad mig nævne møderne "i salen" først. Disse såkaldte samlinger foregår i Strasbourg og afholdes 12 gange om året, én uge ad gangen. I princippet betyder det, at samlingerne finder sted én gang hver måned, men da de tumper, der har lavet be-

slutningen om 12 årlige møder, havde glemt, at august var feriemåned, har man måttet holde to samlinger i oktober - til ingen nytte og med et voldsomt pengespild til følge.

Hertil kommer to dages "minisamlinger" i Bruxelles, hvor der er en sal til 626 medlemmer og to kontorer med badeværelse til hvert medlem.

Selve det forhold, at Frankrig har fået gennemtvunget den tåbelige idé, at parlamentets møder holdes i Strasbourg, koster de europæiske skatteydere over en milliard kr. om året. For det første er der lejen af hele den kostbare og fuldstændig tåbeligt konstruerede parlamentsbygning med en sal til 700 medlemmer, med masser af mødesale, kontorer, barer, restauranter og et kontor med badeværelse til

hvert af de 626 parlamentsmedlemmer.

Men hertil kommer rejser og udstationeringstillæg til hele den mægtige stab, der følger med fra Bruxelles, samt transport pr. lastbil af alle de papirer, vi har med frem og tilbage til Bruxelles. Man tror det er løgn, men hvert medlem har til at pakke papirer i en metalbox, der kan rumme 50 gange så meget, som de fleste af os har med. Den hentes i Bruxelles i weekenden før en samling og bringes tilbage efter samlingen.

Stor omsætning

Medlemmerne selv får naturligvis det samme i dagpenge, om de er i Bruxelles eller Strasbourg, men medens de fleste har små lejligheder i Bruxelles, må alle leje hotel i Strasbourg, og det giver selvsagt stor omsætning i denne franske provinsby i mødeugerne. At fly- og togtransport til Strasbourg er meget underdimensioneret nævnes kun for fuldstændigheden skyld. På dårlige dage kan mange medlemmer være 12 timer undervejs, men det er kun en del af dette pengespild.

En mødesal med 626 medlemmer forhindrer naturligvis enhver rigtig debat. Man taler fra sin plads, ofte er det umuligt at se, hvem, der taler, og taletiden er 1 minut, 1 1/2 minut, 2 eller 3 minutter alt efter, hvor mange, der skal tale. Medlemmerne kommer og læser en erklæring op, samler deres papirer og går igen. De færreste hører efter.

I alle andre uger foregår udvalgmøderne i Bruxelles. Mødetiderne er dagligt fra 09.00 til 12.30 og fra 15.00 til 18.30. Hvis halvdelen af medlemmerne er til stede, er det flot. Alligevel er der fuldt hus: Medlemmernes assistenter er der nemlig. Det er dem, der kører udvalgene. Det er assistenterne, der skriver 95 procent af forslagene - og modforslagene. Det er assistenterne, der kender teksterne. Det er dem, der formulerer de hundredvis af ændringsforslag, som de derpå laver afstemningslister til, og som medlemmerne derpå kan anvende timer på at stemme igenem.

Det er helt absurd, hvad der foregår. Der er jo tale om rapporter, om udtalelser,

hvor man altså hænger sig i enkelte ord og ligegyldige formuleringer, som var det lovtekster. Hvis medlemmerne selv skulle lave arbejdet, kom det nok ned på et fornuftigt niveau. Der gøres dog i øjeblikket forsøg på at reformere den utålelige proces - som også fører til, at man i samlingerne i Strasbourg på en uge kan stemme om op til 1.000 ændringsforslag. Det er ukvalificeret og har intet med demokrati at gøre. Medlemmerne følger afstemningslisterne, og de færreste aner, hvad de stemmer om.

Det bør ikke undre, at flertallet af disse parlamentarikere mener, at de skal have mere magt - og flere penge. Derfor har parlamentets franske formand, fru Nicole Fontaine lagt op til en lønforhøjelse, der vil noget. Hun mener, med baggrund i et udvalgsarbejde, at medlemmerne skal have over 600.000 kr. om året efter skat, plus en uspecifiseret omkostningsgodtgørelse.

Det kan heldigvis ikke gennemføres af parlamentet alene - afgørelsen ligger i Ministerrådet, som ser ud til at sige nej. Forslaget er set med nordiske øjne direkte uanstændigt. Men sådan ser parlamentets tyske, franske og italienske medlemmer ikke på det. I de lande hører det til dagens orden, at de, der har magt, rager til sig. De er åbenlyst vrede på os, der afviser forslaget.

Glædelig jul

Ja, nu håber jeg, at alle er kommet i den rette julestemning, og derfor vil jeg slutte med mit juleønske: Giv aldrig denne samling af europæiske middagsherrer og middagsdamer mere indflydelse. Lad dem aldrig få lov at lovgive over Danmark, over Europa. Lad ansvarlige mennesker i de europæiske landes parlamenter stå til ansvar overfor deres vælgere, så de kan gøre det, vælgerne ønsker. Den europæiske forbundsstat bliver mere ugennemsigtig, mere korrupt, mere uegnet til at varetage almindelige borgeres interesser end summen af Italien, Spanien, Grækenland, Polen og hvem der ellers kommer ind i EU. Gud bevare Danmark - Poul Nyrup kan ikke.

To markante præster på vej i Folketinget for DF:

"Det er vor nationale værnepligt..."

OPSTILLING

- Når landet er truet, må man aftjene sin værnepligt. Når nationen er ved at gå til grunde, må en dansker aftjene sin nationale værnepligt. Det er sådan, situationen i mine øjne er. En dansker kan i dag ikke blive siddende med hænderne i skødet. En dansker må svare ja, når kaldet til at aftjene sin nationale værnepligt lyder. Det har i hvert fald været min årsag til at svare ja til at stille op som folketingskandidat for Dansk Folkeparti - selv om jeg har alt andet end lyst til at blive politiker.

Sådan udtrykte Søren Krarup sig, da han på et møde for Dansk Folkepartis tillidsfolk på Bygholm Park Hotel ved Horsens forklarede, hvorfor han er på vej i Folketinget. På lignende måde har også Jesper Langballe over for journalister begrundet sin opstilling.

De to markante præster vil nu med al sandsynlighed kunne indtage deres pladser i Folketinget for Dansk Folkeparti ved det kommende folketingsvalg. Sognepræst Søren Krarup, Seem, er af sønderjyderne blevet valgt til Sønderborgkredsen, mens sognepræst Jesper Langballe, Thorning, af midtjyderne blev tildelt Viborgkredsen.

Søren Krarup har i et år repræsenteret Dansk Folkeparti i Danmarks Radios Bestyrelse - en post, han i tilfælde af valg til Folketinget fratræder. Søren Krarup, som er født i 1937, har siden 1965 været sognepræst i landsbyen Seem og residende kapellan ved Ribe Domkirke. Han har i mere end 30 år været medudgiver af "Tidehverv", og fra 1984 ansvarshavende redaktør for samme. Krarup har et omfattende forfatterskab bag sig - med mere end 30 udgivelser.

Jesper Langballe, som er født i 1939, uddannede sig til journalist i 1963 og arbejdede frem til 1972 ved Morgenavisen Jyllands-Posten.

Søren Krarup - på vej i Folketinget for DF.

Jesper Langballe - på vej i Folketinget for DF

Efter præsteuddannelsen fik han i 1975 kald som sognepræst i Thorning mellem Silkeborg og Kjellerup. Langballe er kendt som en skarp og aktiv samfundsdebatør igennem mange år. Han er medudgiver af "Tidehverv".

De to præsters overraskende opstilling er i pressen blevet genstand for meget stor opmærksomhed, og er blevet modtaget med begejstring blandt Dansk Folkepartis medlemmer og i DF's ledelse. Pia Kjærsgaard udtrykker således glæde over i næste folketingsgruppe at blive kollega med de to skarpe debatører.

Jeg er jo præst - og ikke politiker, sagde Søren Krarup til tillidsfolkene i Horsens. Min opgave er at forkynde evangeliet, ikke at bedrive politik. Men man væl-

ger ikke omstændighederne selv, og når forholdet er, at kun ad politisk vej kan den nationale katastrofe for Danmark afværges, har jeg ikke noget valg.

Jeg vil efter evne hjælpe dem, der vil hjælpe Danmark i en situation, hvor det om den herskende klasse og den politiske korrekthed gælder: "Det er som at se en nation være travlt optaget af at stable brænde til sit eget ligbål", sagde Søren Krarup med et citat af den engelske politiker Enoch Powell.

Rystende sætning

Denne sætning kan jeg ikke ryste af mig, for vi er mange, der fornemmer situationen i Danmark sådan. Danmark må være vanvittig, bogstaveligt talt vanvittig, ved at acceptere en fortsat indstrømning af vildt fremmede indvandrere, som for de flestes vedkommende ikke kan og formentlig heller ikke vil integreres i Danmark. Huguenotterne kunne blive danske og blev det. Kartoffeltyskerne, roepolakerne, også jøderne - europæere og for de sidste vedkommende hjemmehørende i det Grundtvig kaldte den mosaik-kristelige anskuelse. Men muhamedanerne, hvis religion og kultur er en kastet handske til den kristendom, der er baggrund og ryggrad i alt, hvad vi kalder dansk, en militant lovreligion over for forkyndelsen af Guds nåde i Kristus, en kultur, hvis sidste udtryk er tesen om jihad, hellig krig imod de vantro - at tale om integration af en sådan befolkningsgruppe er slet og ret afsind, en meningsløs snak, som kun kan udspringe af tommetyk uvidenhed eller - hvad der kommer ud på ét - af en kulturradikal ideologis tomme fraser og meningsløse eftersnak.

Jeg tror, sagde Krarup, at det er blevet noget tilbagevendende for enhver dansker at sidde med en angst eller fortvivelse i sjælen over sit lands nutid og fremtid og dermed også med et måske uformuleret spørgsmål til sig selv: Hvad skal jeg dog gøre?

... Sigtet for massevoldtægt på en 14-årig pige.

RETSPOLITIK

Der anmeldes flere voldtægter i Danmark end nogensinde før. De seneste tal fra Rigspolitiet viser, at man allerede ved udgangen af oktober var på niveau med antallet af anmeldelser for hele sidste år. Oplysninger har fået Dansk Folkepartis formand, Pia Kjaersgaard til at forlange indført en mindstestraf for voldtægt.

En særlig nedrig disciplin af voldtægt - nemlig den såkaldte gruppevoldtægt, hvor en kvinde mishandles af en gruppe af drenge eller mænd, er blevet dagligdag i Danmark. En serie overfald på kvinder eller purunge piger, begået af indvandrerbander har chokeret danskerne, og gjort danske kvinder utrygge og skræmte.

- Indvandrergruppernes gruppevoldtægter mod danske kvinder er en direkte udfordring af retssystemet, siger Pia Kjaersgaard. Gerningsmændene slipper med milde straffe og griner ad politiet, retsvæsenet og ikke mindst ad ofrene. Pia Kjaersgaard tilføjer, at hun undrer sig over de engang så markante kvindebevægelser er henne i disse sager.

- De er tavse, og jeg har en mistanke om, at det er sket, fordi de ikke tør gå i aktion, fordi der er tale om "nydanskere". Det er forkert, for herved holder de hånden over voldtægtsmændene, hvor de hellere skulle bekymre sig om de kvinder, der har mærket smerten på krop og sjæl, siger Pia Kjaersgaard.

Et stort antal mænd fra Libanon dømmes ved danske domstole for blandt andet hærverk, vold og voldtægt. Således for næsten 20 pro-

cent af de 16-19-årige mænd for denne gruppe, der omfatter palæstinensere dom for straffelovskriminalitet, mens den tilsvarende andel for unge er fire procent. Det viser den første store undersøgelse af kriminaliteten blandt indvandrere i Danmark, som Rockwool Fonden har gennemført.

Særligt to sager omkring andengenerationsindvandrede massevoldtægter af danske kvinder har i dette efterår vakt opsigt. Den første tilfælde er sagen fra Århus, hvor en gruppe indvandrere voldtog en 14-årig pige. I byretten fik de seks måneders fængsel, hvoraf de tre var betinget. I Landsretten blev dommene lettere skærpet.

Den anden sag drejer sig om voldtægt af en 30-årig kvinde på Københavns Gamle Torv. Voldtægten blev

begået af tre indvandrere.

Ud over disse to markante sager er der foregået langt flere voldtægter begået af indvandrere blot inden for de seneste måneder, hvoraf følgende bør nævnes:

* En 21-årig kvinde blev voldtaget i Ishøj, efter at hun steg af bussen. En tyrkisk mand hev hende ind i et buskads ved en sportsplads og begik fuldbyrdet voldtægt.

* En 21-årig kurder blev idømt et år og ni måneders fængsel for voldtægt mod to kvinder. Den 21-årige bliver også dømt i tre tilfælde for at have overfaldet tre mænd, dels på værtshus dels på åben gade.

* Fire litauiske mænd er fængslet sigtet for voldtægt og røverier mod massagekli-

nikker i Rønnede, Hillerød og Kolding. Tre af de fire litauere er her som turister, mens den fjerde har søgt asyl.

* En 36-årig somalier er idømt seks måneders fængsel for voldtægt mod en 21-årig kvinde. Han er løsladt, indtil sagen kommer for Landsretten.

* To piger på 14 og 15 år og en 16-årig dreng blev tvunget ind i et flere timer langt sex-mareridt af en midaldrende mand fra jugoslaviske indvandrerkræde i København. Han stak dem flere lussinger og truede børnene med kniv, når de protesterede.

* En i Danmark boende 30-årig pakistaner fik to års fængsel og udvisning af Danmark i 10 år. Den 30-

Danskerne i chok over gruppevoldtægter

- DF kræver mindstestraf for voldtægt:

Voldtægten af Danmark

Efter dommen fra Bispehaven i Århus viser en af de dømtes fædre, hvad han mener om Danmark.

årige havde mere end tyve domme bag sig, og er tidligere blevet dømt for seksuelle overgreb på kvinder. I november sidste år blev han idømt et år og tre måneders fængsel samt udvisning i 10 år for sexovergreb på tre kvinder, herunder fuldbyrdet voldtægt. Under varetagtsfængslingen overfaldt han fem kvindelige fængselsbetjente i Vestre Fængsel.

* En 24-årig kvinde blev af tre udlændinge på skift voldtaget i en kassevogn på Fisketorvet i København.

* Tre somaliere blev fængslet for voldtægt mod en psykisk kvinde i Kolding. Da kvinden var på vej til købmanden, blev hun overfaldt af somalierne der slæbte hende ned i en kælder, hvorefter de på skift voldtog hende.

* I Vendsyssel blev en 75-årig kvinde udsat for fuldbyrdet voldtægt. Gerningsmanden, en 28-årig mand fra Burundi, anholdes kort tid efter i landsbyens asylcenter.

* Fire indvandrere fik domme for at have sex med en mindreårig pige i Botanisk Have i Århus. Den hårdeste dom var på et år og tre måneders ubetinget fængsel.

Andre grove sager

Det er imidlertid ikke kun massevoldtægt, udlændinge i Danmark er impliceret i. Også andre former for grov kriminalitet kan nævnes. Her er nogle eksempler - igen fra de seneste måneder:

* En familie bestående af far, mor og deres 11-årig søn blev overfaldet og slået ned ved højlys dag, da en række unge indvandrere gik amok i Ishøj-Centret ved København. Efter afhøring hos politiet blev voldsmandene løsladt.

* En iraner blev fundet skyldig i drabet på sin fraseparerede hustru i København. Efter drabet kørte han liget til Ejby, hvor han satte ild til det.

* To 18-årige indvandrere blev idømt h.h.v. to et halvt og to års fængsel for røveri mod Danske Bank i Humlebæk. Røveriet fandt sted, mens de to 18-årige var på springtur fra Statsfængslet i Horsens.

* En 15-årig dansk dreng blev ved Hundige Station stoppet af en gruppe indvandrere og frastjålet sin mobiltelefon. Han anmeldte tyveriet. Herefter venter banden på ham hver dag. Det er nu hans mor, der hver dag

henter ham på stationen i bil.

* En 23-årig indvandrer blev dømt til otte måneders fængsel for trusler mod en vagtmand under børnehjælpsdagen i Odense.

* En 44-årig dansker blev overfaldet af to somaliere, hvor han blev slået i hovedet med en flaske og sparket. Som årsag til overfaldet har somalierne forklaret, at det skete, fordi danskeren var hvid.

* En kun otte-årig somalier truede på et værtshus i Århus en bargest. Samtidig indfandt sig 10-15 unge indvandrere på værtshuset og holdt med pistol et antal gæster som gidsler. Den otte-årige slap væk, inden politiet kom.

* Fire indvandrere truede en pædagog fra Nakskov med at brænde hans hus ned og truede samtidig pædagogen,

Løssluppen jubel blandt indvandrerkvinderne over de milde voldtægtsdomme, deres drenge fik.

dennes hustru og børn med at blive slået ihjel. Truslerne fremsattes fordi de fire blev nægtet deltagelse i en tur til Italien.

* Fire hætteklædte udlændinge røvede med knivtrusler dagens omsætning på 20.000 kr. fra Jensens Bøfhus på Amagerbrogade i København.

* En 39-årig dansker blev skudt bagfra, efter at han var blevet overfaldet i Store Kongensgade midt i København. Manden kom gående af Stor Kongensgade da en indvandrerbande overfaldt ham med køller.

* En 27-årig kvinde blev udsat for groft overfald, da hun af tre andengenerationsindvandrere i Viborg blev væltet af sin cykel, hvorefter hun blev sparket gentagende gange i hovedet til hun lå helt stille.

* En 37-årig iraker skulle op til sin niende køreprøve, men dumpede igen. Da tolken oversatte meddelelsen startede et skænderi. Herefter slog iraker en knyt-nævne i ansigtet på den motorsagkyndige, som måtte sygemeldes.

* Ni vietnamesere gik amok i Jomfru Ane Gade i Aalborg, hvor de smadrede vinduer med medbragte køller og en økse. Årsagen var, at den ene af vietnameserne tidligere på aftenen var blevet nægtet adgang til en restaurant.

Spanierne viser vejen:

45 år for gruppevoldtægt

EU-landet Spanien har - i modsætning til Danmark - en skarp, rimelig og konsekvent vurdering af det grusomme i massevoldtægt. Og i modsætning til den danske regering, vil den spanske regering virkelig ikke finde sig i det. Det blev klart understreget i forsommeren, hvor retten i Sevilla idømte tre unge mænd, som deltog i en gruppevoldtægt af en dansk kvinde, hver 45 års fængsel.

Den 22-årige dansk kvinde deltog i et kulturelt arrangement på en keramikskole. Ud på aftenen var hun sammen med to danske veninder gået på restaurant. Efter midnat blev de passet op af en gruppe mænd, som begyndte at chikanere dem. Ud for en kirkemur blev den danske kvinde fastholdt af tre fra gruppen, som gennemførte en fuldbyrdet massevoldtægt.

Ud over fængselsstraffene blev gerningsmændene dømt til at betale ti millioner pesetas - svarende til ca. 465.000 kroner til voldtægtsofferet.

Fire af bestyrelsens medlemmer med Uno Larsson i baggrunden. Det er fra venstre kasserer Orla Kristensen, formand Svend Aage Sørensen samt bestyrelsesmedlemmerne Shirley Byrresen og Jørgen Stoffregen.

Pensionistklub i Randers oprettet af DF i protest mod socialdemokratiske nedskæringer:

De ældre i kø for at blive medlem

Snakken går livligt ved bordene. DF-ægteparret Jytte og Anders Madsen (tv) morer sig kosteligt over en bemærkning fra Ulrik Riis.

LOKALPOLITIK

Når talen er om DF-byrådsmedlem Uno Larsson i Randers, kommer man ikke uden om byens pensionistforening, for det er nærmest to sider af samme sag, og startede kort efter at Uno Larsson var blevet medlem af byrådet ved valget i 1997.

- Jeg fik hurtigt et indblik i, hvor dårligt den socialdemokratisk ledede Randers kommune behandlede sine ældre. Det gik hårdt ud over pensionisterne, og der var nedskæringer over hele linien, blandt andet blev kørslen taget fra dem. Det førte så til, at jeg talte med nogle pensionister og foreslog dem at oprette deres egen pen-

sionistklub, så vi kunne komme uden om de evindelige socialdemokratiske nedskæringer. Det stod de i starten noget tøvende over for, sagen var nemlig, at de ikke rigtig vidste, hvordan tingene skulle gribes an, og så gik jeg ind i arbejdet, siger Uno Larsson.

Og der kom skred i sagen. På to dage skaffede man et lokale, fik genbrugsmøbler rundt omkring i Randers, og fik gratis maling og en masse andre, hvorefter istandsættelsen begyndte. I starten fik klubben små 1.000 kroner i tilskud fra kommunen pr. måned, men i dag er man selvfinansierende og klarer sig helt uden offentlig støtte.

- Det er gået over al forventning, fortæller pensio-

nistklubbens formand, Svend Aage Sørensen, der også er medlem af DF. Det årlige kontingent er 50 kroner, og vi har åbent onsdag og lørdag, og så er der fuldt hus. Hver onsdag er der for eksempel banko, og her op til jul er der ænder som gevinster - dem skaffer vi rundt om i byen, for mange handlende vil godt støtte en god sag, og det er vi naturligvis taknemmelige for.

Aktive ældre

Man kan også få en bid brød og en dram. Vi sælger for eksempel en portion krebinner til 12-15 kr., og det er under det halve af den pris kommunen tager for at levere mad til de ældre, men her kører det naturligvis

også på frivillig basis, siger Svend Aage Sørensen, der understreger, at det kun er medlemmer af pensionistklubben, der har adgang.

At det går godt, er den årlige julefrokost et tydeligt bevis på. Her er et halvt hundrede af klubbens 146 medlemmer samlet til de traditionelle kulinariske lækkerier, og der er også musik og dans. Snakken går livligt over bordene, mens Uno Larsson går rundt og hører lidt om, hvordan det går.

- Klubben kører i dag af sig selv, så min indsats begrænser sig til, at jeg er dirigent på den årlige generalforsamling, samtidig med at jeg sørger for regnskaberne. Resten klarer bestyrelsen selv, siger Uno Larsson.

.....
Uno Larsson (th) får sig en snak med pensionistklubbens formand, Svend Aage Sørensen, mens bestyrelsesmedlem Jørgen Stoffregen - også DF-medlem - lytter.

.....
Æresmedlem Marina Sørensen får sig en snak med den unge generation, der også kiggede forbi til julefrokosten.

- Jeg føler, at vi her gør en stor social indsats for de ældre. Mange er enlige, og de har her et sted at komme og få en snak med andre frem for at sidde og trille tommelfingre for sig selv. Er der runde fødselsdage, kan man også låne lokalet, og i tilfælde af sygdom, møder vi op på hospitalet med blomster og chokolade. I det hele taget får de ældre her en omsorg og er med i et sammenhold, som er uvurderligt.

To æresmedlemmer

På den ene langvæg hænges to diplomer. De er tildelt pensionistklubbens to æresmedlemmer den 93-årige Andrea Irmig og den 86-årige Marina Sørensen. De

lever begge med i pensionistklubbens liv og er naturligvis også med til julefrokosten, og knapt er der spillet op til dans, før æresmedlemmerne bliver budt op. Så går det raskt derudad til tonerne fra melodier, som den unge generation knap har hørt om, men som de ældre har kendt i mange årtier. Midt under julefrokosten meldte musikeren sig iøvrigt ind i DF.

- Det er rart at se, at der gøres noget for de ældre, og det vil jeg godt være med til at støtte, sagde han.

Bestyrelsesmedlem Shirley Byrresen fortæller, at ud over de to ugentlige "åbningsdage" arrangeres der også mange andre ting for pensionisterne:

- Vi har været på

sommerferie i "Gryden", der er en koloni for børn, men som vi lånte i en uge. Vi har også haft en forlænget weekend på kolonien, hvor vi kunne få prisen helt ned på 100 kroner. Begge arrangementer var en stor succes, og de ældre havde nogle gode dage.

Uno Larsson siger, at en væsentlig del af pensionistklubbens succes kan tilskrives den frivillige arbejdskraft, og at mange erhvervsdrivende støtter klubben med alt muligt.

- Se nu bare på vores bankospil. Alle gevinsterne har vi fået fra firmaer i Randers, og det fortæller noget om, at der her i Danmark er en vilje til at hjælpe de ældre. Når jeg kommer rundt til virksomhederne, er

der nemlig aldrig problemer med at støtte pensionistklubben. Nu kommer en bank for eksempel med borde og stole, fordi de selv skal have nyt, men også alt muligt andet får vi forærende.

Men historien fortæller unægtelig også noget om, at de ældre i langt højere grad end i dag har brug for at blive behandlet værdigt og ordentligt efter et langt livs indsats. Det halter mange steder, og derfor er jeg glad for, at Dansk Folkeparti her i Randers har gjort sit til at få rettet op på situationen. At behovet er der illustreres af, at pensionistklubben har lukket for medlemstilgang - vi har ganske enkelt ikke plads til flere, siger Uno Larsson.

Anti-Racisme Kompagniet A/S

Lesbiske kvinder på march mod racismen. Der er store penge at hente i diverse offentlige kasser, hvis man vil slå et slag mod racismen, og de offentlige kasser bliver malket både i Danmark som i USA. Ny bog af Larry Elder dokumenterer, at anti-racisme er big business. Larry Elder selv bliver nu angrebet og kaldt Onkel Tom, Sukkerrørs-Neger og meget andet - han er nemlig selv sort.

ANMELDELSE

"Racism is business"! Det fastslår den amerikanske forfatter Larry Elder i sin bog "The Ten Things You Can't Say in America", "Ti ting man ikke må sige i Amerika", som netop er strøget ind 10 på bestseller listen i USA.

Elders bog er ellers helt ekstremt politisk ukorrekt. Selv om bogen er et amerikansk anliggende, kan der drages mange paralleller til situationen i Europa. At racisme er en vederstyggelig ting, som ikke hører hjemme i et moderne samfund, er vist noget, som både amerikanere og europæere af i dag er enige om. Men hvad er racisme egentlig i dag? "Sorte er mere racistiske end hvide", fastslår Larry Elder om den helt nye form for racisme, der er dukket frem. Hvert år begås omkring 1,2 millioner forbrydelser, som involverer sorte og hvide i konflikt med hinanden. 90 procent af disse forbrydelser begås af sorte mod hvide. Og

det kaldes ikke racisme.

Det er noget andet, når det er omvendt. Når sorte føler sig trådt over tærne af hvide, kan omtrent hvad som helst ses som racisme. Larry Elder beskriver, hvordan visse sorte ledere bevidst opfinder racistiske handlinger og nævner et godt eksempel, afroamerikaneren Kevin Murray, senator for Californien, som i Beverly Hills blev standset af politiet i sin bil, den 3. juni 1998.

Politiet forklarede episoden ved, at de i deres rutinekontrol af Murrays nummerplader havde fået tilbagemeldingen "ingen adgang", hvilket de syntes var mærkeligt. Men Murray var ude af sig selv af raseri og råbte op om racisme, og som lemminger, der hører førerfløjten, kastede hele presseværmen sig over ham som mikrofonholdere for den forurettede sorte. Kun en journalist fra New Times, en alternativ ugentlig avis i Los Angeles, gravede lidt i sagen. Ved at interviewe Murrays naboer og venner fandt

journalisten ud af, at Murray bevidst blæste hendelsen op. Grinende indrømmede Murray vidt og bredt, at hendelsen meget lidt med racisme at gøre, men at han påtænkte "at malke den her ting for alt hvad den kunne trække". Murray nød den offentlige opmærksomhed, og blandt venner udtalte han gerne, at hændelsen ikke havde en pind med racisme at gøre. Men den ene af betjentene var en kælling med en storsnudet holdning, og der var ingen "kællinger, der skulle tale sådan til ham."

Sit eget afsnit

Også O.J. Simpson sagen får et helt afsnit for sig selv. "Han gjorde det", fastslår Elder. "Simpson gjorde alt, undtagen at efterlade sit visitkort på gerningsstedet." Men ved at gøre mordet til et spørgsmål om race blev O.J. gjort til offer, ligesom USA's sorte i øvrigt anses som ofre, og ofre kan naturligvis ikke gøre andre til ofre. "Ofrenes" rettigheder er i dag så mangfoldige og deres

udfoldelsesområder så ubegrænsede, at Larry Elder har givet disse victims et helt nyt ord: victicrats - afledt af ordet aristocrats. Den nye tids overklasse, som kan begå mod andre, hvad de har lyst til. Det skaber problemer, men hjælpen er nær: Et kæmpemæssigt behandlersamfund poster penge i "bekæmpelsen af racismen". Og der gribes dybt i tegnebogen, når racisme skal bekæmpes og dokumenteres. Som et morsomt eksempel nævner Larry Elder Bill Clinton, der bebudede "et korstog mod miljøracismen". Clinton havde fået for sig, at sorte boede i de mest forurenede områder i USA, og det skulle der gøres noget ved. Han gav Miljøbeskyttelses Kommissionen en pose dollars og beordrede en rapport, som dokumenterede hans påstand.

Kommissionen gik i gang med at undersøge sagen, og måtte slukøre melde tilbage, at "desværre". I de mest forurenede områder i USA er 89,1 procent af befolkningen hvide, 7,9 procent er

sorte, 0,6 procent er indiane-
re, 4,1 procent latinamerika-
nere og 1,6 procent asiater.
Det var ikke det budskab,
Clinton havde bestilt, og
som skulle understrege hans
anti-racistiske og miljøvenli-
ge attitude. En ny undersø-
gelse blev beordret. Og end-
nu engang var resultatet det
samme. Det var et slemt ne-
derlag, så regeringen offent-
liggjorde aldrig rapporten.
Men det lykkedes Detroit
News at få fingre i historien.

Et lille udpluk

De her nævnte eksempler
er naturligvis kun et lille
udpluk af en bog, alle burde
læse. Man behøver ikke at
være særlig paranoid for at
se det uhyggelige billede,
der tegner sig af en kæmpe-
mæssig industri, Anti Racis-
me Kompagniet A/S. Et
sandt guldæg til malkning
af systemet, mens man oven
i købet er på den helt rigtige
side: Menneskerettigheder-
nes forkæmper, anti-racis-
ternes. At denne fuldstæn-
dig vanvittige praksis kræ-
ver ofre på begge sider, både
blandt sorte og hvide og
holder hadet kogende er un-
derordnet. Der er penge i
det. Det skaber gang i hju-
lene. Og det får de "rigtige"
til at fremstå så "rigtige".

Der er ikke noget at sige
til, at Larry Elder har delt
Amerika i to lejre. De der el-
sker ham, og de der hader
ham. Og som det er kende-
tegnende for menneskeret-
tighedsforkæmperne og
anti-racisterne, angribes
han ikke på grund af sin
bogs indhold. Han angribes
personligt og modtager
mordtrusler, trusler om vold
og ødelæggelse og kaldes
navne som Onkel Tom,
Judas, Boy, Anti-Christ,
Sukkerrørs-Neger og meget
andet.

For Larry Elder er nemlig
sort, en afroamerikaner, der
har fået nok af den politiske
korrekthed og dens venden
op og ned på ret og uret.

**"The Ten Things You
Can't Say in America"**
Udg.: St. Martin's
Press, New York.
Pris: US-\$ 23.95 (excl.
tax, 7 - 8 pct).

Kan evt bestilles på
Larry Elders webside:
www.larryelder.com

*Af Elsebeth
Halckendorff
Journalist og forfatter*

Christian H's nisseland

- Jeg indrømmer det gerne: Jeg er fuldstændig bidd af julen - og jeg er vild med lys, pynt og hygge og hele denne dejlige stemning, der hører en rigtig dansk jul til. Og så en dag begyndte jeg altså at samle på nisser...

I det daglige dynges Christian H. Hansen til med dagsordener, med lov- og beslutningsforslag og med udvalgmøder og har drøntravlt med kontakten til vælgerne og og pressen. Han flyver og farer mellem sit arbejde som folketingsmedlem på Christiansborg og Karup Byråd, hvor han er viceborgmester for Dansk Folkeparti. Men når dagene begynder at korte af, og det begynder at dufte af gran og pebernødder vil nisserne altså bare op fra kælderens!

Da han for en halv snes år siden løb ind i sin hustru, Lisbeth, kom hun på et tidspunkt til at afsløre, at hun faktisk også godt kunne lide nisser. De to slog samlingerne sammen, og er nu oppe på knapt halvandet hundrede nisser, og hvert år, den første søndag i Advent, hentes nisserne op fra kælderens - og bliver flyttet ud på deres faste pladser i huset.

- Stiller vi dem et andet sted, skaber de straks uro i stuen og resten af huset, så det skal man altid huske på, siger Christian H. Hansen. Nisser har det nu én gang bedst i faste rammer.

På spørgsmålet om, hvad den dyreste nisse har kostet, svarer Christian H. Hansen - med sin sædvanlige nisse-

nænsomhed:

- Nej det vil jeg ikke fortælle, for det kunne let gøre nogle af de andre nisser kede af det. Tænk på, hvis de læser dette, og så bliver klar over at én af dem er mere værd af end de andre - det ville gøre dem dybt frustrerede.

Christian H. Hansen fortæller dog gerne, at flere af dem meget gamle og antikke, og at han ofte frekventer en special-forretning i Hovedstaden, som udelukkende handler med nisser.

- Jeg får sommetider en nisse ind fra et dødsbo - man kan sammenligne mig lidt med et børnehjem - jeg er bare et nissehjem, som tager sig af nisser, der er blevet hjemløse, siger Christian H. Hansen med et smil og fortæller, at efter at hans nisser var i TV-Midt/Vest, kom der flere henvendelser fra folk, som havde en nisse, de gerne ville af med, men også fra folk, som bare ville sludre om problemer med deres egne nisser.

Nisserne flyttede

- Der var for eksempel en dame fra Herningområdet, der havde et par nisser, som hun engang havde fået af sin bedstemor - og nu syntes hun, at de skulle flytte over til mig - så dem skal jeg over at kigge på her inden så længe.

Christian H. Hansens ældste nisse har for snart meget længe siden været en flot del af Magasin's Juleudstilling. Lisbeth har endnu et par smånisser, som var

Den første søndag i Advent hentes hele den imponerende samling af nisser op fra kælderens, og sættes derefter ud på deres faste pladser i huset. Står de ikke nøjagtig, hvor de stod året før, bliver der uro i stuen og resten af huset - så det skal man være meget forsigtig med, siger Christian H. Hansen.

den allerførste julepynt hendes forældre købte, da de i sin tid blev gift. Fornylig kom en russisk nisse til samlingen. Den var lettere skadet i ansigtet, men er nu blevet lappet sammen på fineste måde.

- Det tog mig en hel weekend, men nu er den så flot, at den har fået en hædersplads i stuen.

Køb DF's julemærke

Du kan nå det endnu: Køb DF's eget julemærke og vær med til at støtte et godt velgørende formål. DF-julemærket, "Jul i Danmark 2000" sælges i ark á 20 mærker og koster kun kr. 20,00 pr. ark. DF-julemærket kan bestilles hos DF-sekretariatet (tlf: 33 37 51 99), som fremsender portofrit - vedlagt giroindbetalingskort. I januar opgøres overskuddet, hvorefter DF's Hovedbestyrelse beslutter hvilket formål, der støttes. Motivet i år er Kregme Kirke i Nordsjælland.

Borgerrepræsentant til DF - efter 15 år som socialdemokrat:

Træt af Socialdemokratiets behandling af de svage grupper

LOKALPOLITIK

Medlem af Københavns Borgerrepræsentation, Karin Storgaard er udttrådt af Socialdemokratiets BR-gruppe, som hun siden nytår 1986 har repræsenteret. Samtidig har hun udmeldt sig af Socialdemokratiet og indmeldt sig i Dansk Folkeparti

På et pressemøde om indmeldelsen i Dansk Folkeparti, hvor DF's gruppeformand på Rådhuset, Peter Skaarup, præsenterede den nye DF'er, forklarede Karin Storgaard, at det var Socialdemokratiets behandling af samfundets svage grupper,

der havde været hovedårsagen til indmeldelsen i Dansk Folkeparti.

- Efter grundig overvejelse er jeg nået frem til, at jeg ligger mere på linje med Dansk Folkeparti end Socialdemokratiet, sagde Karin Storgaard. Jeg må desværre erkende, at partiet har ændret sig i en retning, som jeg ikke længere kan være med til. Der mangler styring fra ledelsen af gruppen, som medfører skiftende politiske udmeldinger i samme sager.

- Socialdemokratiet et kommet til at stå for lukning af plejehjem og manglende hjemmehjælp. De svageste grupper i samfundet glemmes. Det er således trist at

opleve, at både valgløfter og partiprogram tilsidesættes, sagde Karin Storgaard, som tilføjede, at Socialdemokratiet, når det gælder flygtningepolitiken, har sat kikkerten for det blinde øje.

Varm velkomst

Dansk Folkepartis BR-gruppeformand, Peter Skaarup, siger, at han og gruppen har budt Karin Storgaard varmt velkommen:

- Det er med glæde, at vi har optaget Karin Storgaard i Dansk Folkeparti, siger Peter Skaarup. Karins holdninger - specielt hendes stærke sociale engagement til fordel for de svageste

grupper i samfundet - falder helt i tråd med det, vi tror på og arbejder for.

Karin Storgaard, som til daglig arbejder i det private erhvervsliv, er opvokset på Østerbro, og har været faglig aktiv i mange år. I BR har hun især beskæftiget sig med skole- og socialområdet - herunder specielt med pasningsgaranti til de mindste, ældreområdet, de svageste grupper i samfundet - herunder handicappede, ordblinde og hjemløse. I sidste BR periode var Karin Storgaard formand for teknisk udvalg og medlem af social- og skoleudvalget. Hun er nu medlem af Kultur- og Fritidsudvalget og ligeledes i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Nyt, spændende DF-initiativ i København:

"Politisk Debatforum"

- en god gammeldags diskussionsklub

En god gammeldags diskussionsklub er "Politisk Debatforum" blevet kaldt. Det nye DF-initiativ, som er blevet til på foranledning af MB Louise Frevert, er blevet godt modtaget af DF'erne i Hovedstaden.

- DF får hele tiden mange nye medlemmer, siger Louise Frevert. Ikke alene får vi medlemmer fra andre partier, men vi ser også mange, der aldrig tidligere har været organiseret i et parti. Der er tale om engagerede borgere med meget på hjertet, og derfor har vi i DF-Hovedstadens bestyrelse fundet, at der måtte være mulighed for at udveksle meninger og diskutere partipolitik.

- Fire gange om året inviterer vi medlemmerne til at deltage i denne gammeldags "diskussionsklub", som har til huse i Borgerrepræsentationens store mødesal. En politisk meningsudveksling er en del af den demokratiske proces, og i stedet for at sidde derhjemme og brænde inde med sine meninger, har vi skabt et forum, hvor alle kan gå på talerstolen og ytre sin mening.

- Debatten er til stor inspiration for alle tilstedeværende, og samtidig får vi lokalpolitikere et levende indblik i, hvad vore medlemmer

egentlig mener. Desuden giver det en chance for at tale til en måske lidt større forsamling, end man er vant til, siger Louise Frevert.

- De fleste har det jo sådan, at de godt kunne tænke sig at sige noget, at give deres besyv med, men desværre forsvinder modet, og inden man har fået taget sig sammen, er lejligheden forsvundet. Det er kun én selv, der sætter sin grænse, og den er mange gange mere flytbar end man først troede.

Louise Frevert tilføjer, at debataftenerne i høj grad er med til at flytte meninger i den ene eller anden retning.

- Det er altid godt og givtigt at lytte til andre, siger Louise Frevert. Om ikke andet så kan man jo også en gang imellem blive bekræftet i, at man ikke selv har ramt helt ved siden af...

Louise Frevert er fra sit professionelle erhverv vant til ikke at sætte sit lys under en skæppe - her begejstrer hun som mavedanser ved DF's Kulturnat på Christiansborg - har taget initiativet til Politisk Debatforum på Københavns Rådhus. "Bare spring ud i det", opfordrer Louise Frevert DF'erne i København!

Nyrup brød løfter om hjemsendelse af somaliere

Endnu et af statsminister Poul Nyrup Rasmussens mange letsindige løfter er blevet brudt. Den 11. juni 1997 var statsministeren sammen med Venstres daværende formand, Uffe Ellemann-Jensen i duel i TV 2.

Her sagde statsministeren, at der nu ville blive iværksat en national hjemsendelsesplan for somalierne i Danmark, og statsministeren tilføjede med alvorlig mine, at han havde bedt indenrigsministeren,

socialministeren og justitsministeren, der alle deler området, om at arbejde hurtigt. Det kan ministrene ikke siges at have gjort.

Da statsministeren fremsatte sit løfte var der 9.000 somaliere i Danmark - nu,

tre år efter, er der flere end 14.000.

I en periode på 10 år er kun 46 somaliere blevet repatrieret, mens der sidste år blev givet 885 tilladelser til familiesammenføringer - alene for somaliere

DANSK FOLKEPARTI

DF-Hovedbestyrelse

Dahl, Kristian Thulesen
Ebbesen, Carl Christian
Gerstrup, Thomas
Kjær, Klaus
Kjærsgaard, Pia, formand
Kristensen, Kenneth
Nielsen, Bente Vejrsø
Nielsen, Poul Lindholm, org. nfmd

33-375102
33-375172
35-358805
33-375106
33-375107
21-930093
97-404134
66-138977
28-232651
33-375110
75-571411
33-375113

Nødgaard, Poul

Rossen, Dora
Skaarup, Peter, pol. nfmd

DF-Amterne

Bornholm: Leif Christensen
Frederiksberg: Leif Jensen
Frederiksborg: Ejner Rost
Fyn: Birger Reslow
Hovedstaden: Søren Espersen
København: Bente Pedersen
Nordjylland: Knud Wilson
Ribe: Freddie H. Madsen
Ringkøbing: Bente Vejrsø Nielsen
Roskilde: Finn O. Larsen
Storstrøm: Michael Rex
Sønderjylland: Lars Rydhard
Vejle: Dora Rossen
Vestsjælland: Ida Stabell
Viborg: Morten Christensen
Århus: Per Dalggaard

56-496353
33-241733
49-707083
62-691264
33-375162
44-491995
98-480403
75-160147
97-404134
46-757728
33-375163
74-621490
75-571411
59-200076
97-536968
86-394880

DF-Folketinget

Dahl, Kristian Th., gr-fmd dfkrt@ft.dk
Fauerholdt, Sv. Aage, dfsvaf@ft.dk
Hansen, Chr. H. dfchhh@ft.dk
Kjær, Klaus dfklkj@ft.dk, best. medl
Kjærsgaard, Pia, pol. ordfører, dfceeb@ft.dk
Madsen, Aase D. dfaadm@ft.dk
Møller, Egil dfegim@ft.dk
Nødgaard, Poul, præsident, gr-sekr, dfpoun@ft.dk
Skaarup, Birthe dfbisk@ft.dk
Skaarup, Peter, pol. nfmd, dfpesk@ft.dk

33-375102
33-375104
33-375105
33-375106
33-375107
33-375108
33-375109
33-375110
33-375112
33-375113

DF-Europa-Parlamentet

Mogens Camre, MEP
Bruxelles, telefon
telefax
Strasbourg, telefon
telefax
Bryde, Lene, assistent. EU-Parlamentet

(+32) 22845205
(+32) 22849205
(+33) 388175205
(+33) 388179205
(+32) 22847205

DF - Ungdom Hovedbestyrelse

Karpp, Ulrich
Kristensen, Kenneth (landsformand)
Lambrecht, Kenneth P. (org.nfmd/kasserer)
Messerschmidt, Morten
Sørensen, Karina (pol. næstformand)

26-749043
21-930093
33-375171
28-266537
75-561198

Dansk Folkeparti
Christiansborg
1240 København K

33-375199
33-937019
33-375192

Fax:
df@ft.dk

www.danskfolkeparti.dk

Christiansborg-medarbejdere

Sekretariatet
Bladt, Elisabeth, sekr.medarb. dfelbl@ft.dk
Ebbesen, Carl Chr., pol.sekr. dfceeb@ft.dk
Lambrecht, Kenneth, sekr.medarb. dfkela@ft.dk
Olsen, Dora, sekr.medarb. dfdoro@ft.dk
Thomsen, Steen B., sekr.chef dfstth@ft.dk

33-375140
33-375172
33-375171
33-375165
33-375161

Medlemssekretærer

Bülow, Annelise von, dfanvb@ft.dk
Jensen, Malene, sekr. dfmaje@ft.dk
Kjeldgaard, Solvej, sekr. dfsokj@ft.dk
Kock, Tanja, sekr. dftako@ft.dk
Maibom, Berit, sekr. dfbelm@ft.dk
Olsen, Jytte, sekr. dfjyol@ft.dk
Raaschou, Ulla, sekr. dfulra@ft.dk
Østergaard, Kirsten, sekr. dfkirs@ft.dk

33-375131
33-375139
33-375132
33-375141
33-375153
33-375137
33-375135
33-375143

Politisk-økonomiske medarbejdere

Skjødt, Anders, PØ-medarb. dfansk@ft.dk
Wibeck-Nilsson, Jens, PØ-medab. dfjewn@ft.dk

33-375166
33-375168

Presstjeneste

Espersen, Søren, pressechef dfesp@ft.dk
Jensen, Henrik Gade, journalist dfhegj@ft.dk
Rex, Michael, journalist dfmire@ft.dk

33-375162
33-375164
33-375163

FOLKETINGSGRUPPEN

I folketingsåret 1999-2000 har aktivitetsniveauet i Dansk Folkepartis folketingsgruppe været meget høj. Der har været fremsat en række lov- og beslutningsforslag, ligesom partiet har været initiativtager til forespørgselsdebatter. Nedenfor følger en oversigt over forespørgselsdebatterne samt de forslag, DF har fremsat fra oktober 1999 til og med september 2000. Bemærk, at Dansk Folkeparti ud over de nedenfor nævnt yderligere har været medforlagsstiller sammen med andre partier. Forslagene kan rekvireres på DF-Sekretariatet.

Lovforslag:

L 82. Ændring af dyreværnsloven. (Forbud mod slagtning og aflivning af dyr uden forudgående bedømmelse).

L 87. Ændring af lov om fyrværkeri. (Udvidelse af strafferammen).L 192. Afholdelse af vejledende folkeafstemning om, hvorvidt Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund.L 221. Ændring af lov om lægemidler.

Beslutningsforslag:

B 16. Nedsættelse af en ældrekommission.B 24. Afskaffelse af lov om butikstid m.v.B 25. Skattefri udlejning af værelser til studerende. B 26. Nedsættelse af en udlændingekommission.B 28. Bindende forhåndsvurdering af importerede

motorkøretøjer.B 32. Autorisation af zoneterapeuter og akupunktører.B 37. Forbud mod rusmidlet Fantasy.B 42. Stop for tildeling af indfødsret via statsamterne.B 46. Hætteforbud ved demonstrationer eller lignende.B 52. Tilvejebringelse af regler for erhvervelse af »kørekort« til etablering af fødevarerforretning, daglig drift heraf samt for fragtelse af »kørekortet«, såfremt der konstateres væsentlige fejl og mangler i forretningen.B 54. Indkvarteringsgaranti for hjemløse.B 65. Retsfølgelse af personer med tilhørsforhold til visse politiske, autonome,

multietniske eller lignende grupperinger og gadebander, der virker ved vold og hærværk.B 70. Afskaffelse af modersmålsundervisning i den danske folkeskole.B 75. Retskrav på plejehjemsplads.B 82. Indførelse af uanmeldt plejehjemstilsyn.B 133. Legitimationskort til alle i ældreplejen.B 152. Tilbageholdelse af gravide misbrugere.B 158. Ændring af Justitsministeriets behandling af ansøgninger om dansk indfødsret.B 161. Ophævelse af 52-ugers-reglen for lediges ret til supplerende dagpenge.B 162. Afhøring af sexmisbrugte børn.B 163. Støtteforanstaltninger for fredede bygninger.B 164. Privatisering af Kort- og Matrikelstyrelsen.B 168. Ophævelse af sanktioner mod Østrig.

Forespørgsler:

F 1. Statsministeren og justitsministeren om den stigende indvandervold og bandekriminalitet.F 12. Socialministeren om de ældres situation i Danmark.F 13. Kulturministeren om Danmarks kulturelle udvikling set i lyset af den stigende islamisering.F 25. Kirkeministeren om den danske kirkepolitik.F 34. Fødevareministeren om de igangværende kampagner for at skrotte kronen til fordel for euroen. F 36. Statsministeren om, hvilke oplysninger statsministeren kan give om forløbet frem til beslutningen om at iværksætte politiske sanktioner over for Østrig i forbindelse med regeringsdannelsen.F 59. Statsministeren og udenrigsministeren om situationen i Tibet.F 64. Fødevareministeren om overskridelsen af budgetterne i Fødevaredirektoratet.

KØBENHAVN

Københavns Amt. Ved et opstillingsmøde i DF-Københavns Amt blev følgende kandidater opstillet til det kommende folketingsvalg: Anders Friberg (1-5. kreds, Hellerup/Gentofte), Helge Larsen (2. kreds, Lyngby), Lars Prier (3. kreds, Ballerup), Pia Kjærsgaard (4. kreds, Glostrup), Mikkel

120 DF'ere fra hele landet var søndag den 19. november samlet til tillidsmandsmøde på Bygholm Park Hotel ved Horsens med fokus specielt rettet mod de kommende valg til by- og amtsråd, hvor en række by- og amtsrådsmedlemmer orienterede om det praktiske arbejde, der venter de kommende DF'ere, der vælges ind den 20. november 2001. Et par weekender forinden gjaldt det folketingskandidaterne, som deltog i et kursus på Snoghøj ved Fredericia, hvor der bl.a. gennemførtes et såkaldt rollespil, hvor kandidaterne var opdelt i forskellige partier, som skulle behandle lov- og beslutningsforslag. I det kommende år frem mod valgene vil kursusaktiviteten blive yderligere optrappe

S. Dencker (6. kreds, Gladsaxe), Aase D. Madsen (7. kreds, Hvidovre), Kenneth Lambrecht (8. kreds, Amager) og Carsten Aagaard (9. kreds, Rødovre).

STORSTRØM

Fakse: Ved den stiftende generalforsamling i DF-Fakse/Rønnede/Præstø/Flad så lokalforening blev følgende valgt til bestyrelsen: Finn Østergaard (fmd), Tina Lindsberg (nfmd), Steen Petersen, Lis Møller og Maybritt Østergaard. Supp. Lissi Iversen. Rev. Hans Byrge.

Møn: Ved den stiftende generalforsamling i DF-Møn Lokalforening blev følgende

valgt til bestyrelsen: Ernst Sparum (fmd), Knud Pedersen (nfmd) og Kirsten Lindsten. Rev. Alice Jensen.

Stevns: Ved den stiftende generalforsamling i DF-Stevns Lokalforening blev følgende valgt til bestyrelsen: Jytte Nielsen (fmd), Keld Hein (nfmd), Lise Lüebbers, Kirsten Juhl og Hans Byrge. Supp. Tom Petersen og Bengt Stålberg. Rev. Emmy Holm Nielsen.

Vordingborg/Langebæk: Ved den stiftende generalforsamling i DF-Vordingborg/Langebæk Lokalforening blev følgende valgt til bestyrelsen: Britta Mortensen (fmd), Flemming Frederiksen (nfmd), Henrik Lauersen, John Jensen og

Torben Michaelsen. Rev. Klaus Mortensen.

NORDJYLLAND

Aabybro. Ved den stiftende generalforsamling i DF-Aabybro/Pandrup/Brovst/Fjerritslev Lokalforening blev følgende valgt til bestyrelsen: Carsten Munk (fmd), Morten Jørgensen (nfmd), Poul Erik Skødt, John Bjerg og Henrik Jørgensen. Supp. Thorkild Eskildsen. Rev. Tommy Hansen og Knud Wilson.

ROSKILDE

Greve. DF-Opstillingsmøde til valget til Greve Byråd: Bo Johansen, Liselott Hansen, Pernille B. Hansen, Steen Nymann, Lene Elberg

og Dan Helstrøm.

VEJLE

Dødsfald

Kaj B. Jensen, Fredericia er død, 53 år. Kaj Børge Jensen blev valgt ind i byrådet fra januar 1998, hvor han repræsenterede Dansk Folkeparti. I løbet af de knapt tre år, Kaj B. Jensen varetog byrådsarbejdet, blev han bredt respekteret som et stilfærdigt og flittigt arbejdende byrådsmedlem, der lagde en meget stor arbejdsindsats i sit politiske virke. K.B. Jensen havde sæde i havneudvalget, planudvalget samt børne- og ungdomsudvalget, og var en drivende kraft i oprettelsen

af en lokalforening i Børkop. Kort før sin pludselige død var Kaj B. Jensen blevet opstillet som folketingskandidat i Juelsmindekredsen og deltog som sådan aktivt og interesseret i kandidatkurset på Snoghøj i weekenden den 11.-12. november. For de tilstedeværende på kurset var det derfor en særlig tragisk meddelelse at erfare, at Kaj B. Jensen den følgende mandag afgik ved døden. DF sender de varmeste tanker til Kirsten og til familien. Æret være Kaj B. Jensens minde.

Kaj B. Jensen - afgået ved døden den 13. november 2000

Vejle Amt. Ved et opstillingsmøde i DF-Vejle Amt blev følgende kandidater opstillet til det kommende folketingsvalg: Karina Sørensen (1. kreds, Fredericia), Jørn Dohrmann (2. kreds, Kolding), Hans Kristian Skibby (3. kreds, Vejle), Holger Gorm Petersen (4. kreds, Give), Kaj Børge Jensen (5. kreds, Juelsminde) og Bjarne Juel Møller (6. kreds, Horsens). Efter Kaj Børge Jensens død vil amtet i det nye år sørge for besættelse af Juelsmindekredsen.

Fredericia. Bestyrelsen i DF-Fredericia har konstitueret

sig således: Jørgen Christensen (fmd), Marianne Toft (nfmd), Grethe Fangel (kass), Annelise Kristensen (sekr) og Aage Jensen. Supp: Tage Christensen og Inga Knudsen.

Horsens. Ved opstillingsmødet i DF-Horsens blev følgende kandidater opstillet til det kommende byrådsvalg: Karl Vinther Jensen, Villy Rasmussen, Carl Olaf Olesen, Holger Jensen, Jens Jørn Lauridsen, Marianne Krestensen, Jørgen Adsbøll, Adda Jensen og Mirza Sørensen.

VESTSJÆLLAND

Korsør. Ved et opstillingsmøde i DF-Korsør blev følgende kandidater opstillet til byrådsvalget: Fritz Neumann, Peter Phillipsen-Lotinga, Kim L. Sørensen og Michael Petersen. Der vil inden juni blive afholdt supplerende opstillingsmøde, hvor yderligere kandidater skal opstilles.

VIBORG

Viborg Amt. Ved et opstillingsmøde i DF-Viborg Amt blev følgende kandidater opstillet til det kommende folketingsvalg: Erling Grønbæk (1. kreds, Thisted), Bjarne Holm (2. kreds, Morsø), Susanne Jensen (3. kreds, Skive), Jesper Langballe (4. kreds, Viborg). Kjellerupkredsen er vakant.

SØNDERJYLLAND

Sønderjyllands Amt. Ved et suppleringsopstillingsmøde i DF-Sønderjyllands Amt blev kredsene Sønderborg og Tønder besat med h.h.v. sognepræst Søren Krarup, Seem og politiassistent Kell Kristiansen, Bov.. DF's kandidater til det kommende folketingsvalg er herefter: Niels Oluf Michaelsen (1. kreds, Haderslev), Jørn Larsen (2. kreds, Aabenraa), Søren Krarup (3. kreds, Sønderborg), Lars Rydhard (4. kreds, Augustenborg), Kell Kristiansen (5. kreds, Tønder), Jytte Lauridsen (6. kreds, Løgumkloster) og Theis Mathiasen (7. kreds, Rødding)

MF Klaus Kjær, som i Folketinget til daglig med stor ekspertise varetager det meget store og komplicerede skatteområde, kræver nu på DF's vegne en total omlægning af skattepolitikken.

DF kræver nytænkning på hele skatteområdet

- Skattepolitikken må og skal udsættes for en gennemgribende omlægning. Det kræver Dansk Folkepartis skatteordfører, folketingsmedlem Klaus Kjær, der netop har indmeldt sig i den nye forening Den Danske Skatteborgerforening, og dermed på DF's vegne udtrykker sympati med foreningen.

- For Dansk Folkeparti er det afgørende vigtigt, at en ny borgerlig regering som et minimum holder fast ved, at skatterne ikke mere må stige, siger Klaus Kjær. Dette må som sagt være et mindsteforlangende, og derefter må der ret hurtigt ske en omfattende analyse af, hvordan det kan gå til, at Danmark har verdens højeste skattetryk - samtidig med, at stat, amter og kommuner alligevel ikke kan levere den vare, de burde kunne levere.

Klaus Kjær fastslår, at en omlægning af skattesystemet under ingen omstændigheder må betyde en indskrænkning i den offentlige service overfor borgerne, der vedrører social- og sundhedsmæssige områder. Men at drastiske omlægningsudliciteringer, effektiviseringer i den offentlige sektor og gennemgribende besparelser på en lang række områder vil kunne sikre finansieringen.

- Vi må i Danmark væk fra sådan nærmest pr. automatik at skulle acceptere, at skatten - hver gang vi får et nyt forskudsskema - får et ryk op ad, siger Klaus Kjær. Det skal heller ikke være en naturlov, at den offentlige sektor år for år vokser sig større. Vi må have en diskussion af nøjagtig hvad det er, det offentlige skal finansiere, og hvad staten skal holde sig væk fra.

Klar til valgåret 2001

LANDSORGANISATION

Når vi kaster et tilbageblik på år 2000 må det konstateres, at dette år for DF til tider har været ret turbulent. I enkelte amter har der i perioder været en del intern uenighed - ikke om partiets politik, men alene om personforhold. At man drøfter en lokal uenighed internt i partiet er i orden, men når man går til pressen må der siges fra.

Hovedbestyrelsen har efter bedste evne medvirket til løsning af de lokalt opståede

problemer, så her ved årets slutning ser situationen meget lysere ud. Og heldigvis er der meget mere at glæde sig over i Dansk Folkeparti.

Vi har i årets løb fået mange nye medlemmer, som vi glæder os til at samarbejde med. Den fine medlemsfremgang giver gode muligheder for opstilling af kandidater til byrådsvalget den 20. november 2001.

År 2000 har også stået i uddannelsens tegn. Der har været holdt DF-foreningskursus for bestyrelsesmedlemmer i vore lokale foreninger og mange af partiets folketingskandidater har været på weekendkursus, hvor man ved hjælp af

rollespil gennemgik lovgivningsarbejdet i Folketinget.

Til foråret vil der i amterne blive afholdt et kursus for by- og amtsråds kandidaterne. På kurset vil udfærdigelse og aflevering af kandidatlistor blive gennemgået, valgets faser, presarbejdet, vælgermøder og ikke mindst den vigtige konstitueringsfase på selve valgnatten, så DF får maksimal indfyldelse. Så glæd dig til et travlt 2001, som først og fremmest er valgår - vi skal have mange gode repræsentanter ind i landets by- og amtsråd.

Der skal laves valgoplæg, trykkes brochurer, der skal udddeles, hænges plakater

op, laves annoncer, arrangeres vælgermøder og meget mere. Jo - vi får alle travlt i det nye år, men så går tiden hurtigt og fornuftigt, og står vi sammen om de stillede opgaver, så får vi også helt sikkert nogle gode valgresultater.

Da dette nummer af Dansk Folkeblad er det sidste i 2000 - vil jeg ønske folketingsgruppen, by- og amtsrådsmedlemmer, den øvrige hovedbestyrelse, DFUs hovedbestyrelse og medlemmer, partiets mange organisationsfolk, sekretariatets medarbejdere og sidst, men ikke mindst, partiets medlemmer og deres familier glædelig jul og godt nytår - med tak for godt samarbejde.

*Med venlig hilsen
Poul Lindholm Nielsen
Org. næstformand*

2.072 nye DF'ere i år

I pressen bliver det ofte skildret som om medlemmerne fosser ud af Dansk Folkeparti. Det er ikke ganske i overensstemmelse med virkeligheden. I løbet af i år

er 22 personer i forbindelse med sommerens uro blevet ekskluderet. Flest i Sønderjylland, hvor 4 blev bedt om at finde et andet parti. For at sætte tingene i relief

bør det nævnes, at Dansk Folkeparti siden årsskiftet - og frem til den 5. december - har fået tilgang af 2.072 nye medlemmer.

Den 1. januar 2000 var

der således 4.562 DF-medlemmer, den 5. december var vi 6.634.

Udlandet hylder Dansk Folkeparti.

Det var ikke alene de udenlandske aviser, som bredt hyldede Danmark for det modige nej til Euroen - og specielt Dansk Folkeparti for den indsats, partiet havde udført i afstemningskampagnen.

Også helt almindelige borgere, ikke mindst fra England, sendte Dansk Folkeparti e-mails, breve og kort, hvor de tilkendegav deres lykke over at det blev et nej til euroen.

- Det var dejligt at læse alle disse mange breve. De viser, at Danmark også stemte på vegne af andre europæiske folk, da vi sagde nej, siger Pia Kjærsgaard, som oftest var adressaten, og som sammen med sekretær Kirsten Østergaard har brugt mange timer på at besvare hver enkelt henvendelse.

Mange af kortene og brevene var der gjort noget særligt ud af - med festligt pyntede konvolutter med danske flag og hjerter - og med et "kærlig hilsen" og "tak"... Et par sætninger fra englændere har vi pillet ud:

James Wilkinson, Bolton:
-God bless you all, and you especially you, Pia, for your courage and love of country, which is outstanding. Your photo in The Times is superb! Please stay like that as long as you can! And don't forget, if you can, please keep away from old age.

Joyce Withey, Chipping Ongar:
You and the Danish people have every reason to be proud of this magnificent achievement. You have

shown Britain and Sweden the way.

Alan J. Ford, Leasingham:
I think you would be most surprised if you really knew just how much support the people of Denmark actually have.

Rosemary Nixon, Bournemouth:
I am so pleased - everyone I have spoken to is so delighted that Denmark has bravely refused to accept the Euro.

Philip Smith, St. Peterport
My family and I are very delighted that the Danish People's Party have profoundly defeated the march of the Euro into Denmark.

Mange unge forstår ikke den almindelige danskers bekymring for den massive muslimske indvandring. De kender nemlig ikke deres egen danske kultur. De har ikke lært om den i skolen, ikke set den i fjernsynet. Hvorfor skulle de så være bekymret for den?

Da den munkemarxistiske invasion af vores land fandt sted i 1970'erne, gav den os ikke nye værdier. Men den rev en masse gamle ned. Skolen, radioen, fjernsynet, hele offentligheden hvilede indtil da på en sokkel af dansk kultur. Den sokkel sprængte munkemarxisterne i luften. Danmarkshistorien røg. Bom! Den danske sang røg. Bom! Den danske litteratur forsvandt i en støvsky. Bom!

På mange læreanstalter blev den danske kulturarv forsøgt udskiftet med en oplæring i kapitalisternes og den hvide mands udbytning af de undertrykte. Det var ikke helt ved siden af. Vestens mennesker har ofte gjort sig gældende på en lidt behersket måde i Asien og Afrika. Men denne kritik kunne vel være fremført uden at sprænge vores eget kulturgrundlag i luften. Munkemarxisternes indflydelse blev hurtigt mærkbar i radio/TV, og er det den dag i dag, selv om marxismen er gået bag ad dansen. Hør hvor sjusket - hvor selvudslættende sjusket - det danske sprog tales i TV. Når journalisten står foran Vestre Landsret, udtaler han ret, som om det drejer sig om styret på en bil. Flerstavel-sesord udtales som enstavel-sesord. Det danske sprog lyder i TV som havregrød der koger.

Dette er ikke et fonetisk problem. Det er et spørgsmål om danskernes selvrespekt.

Dronning Ingrid

Da dronning Ingrid døde for nylig, blev hendes begravelse en vemodig oplevelse, der samlede hele nationen. Det var som om vi alle længtes efter at mærke en følelse, der bandt os sammen. Vi begrundede vor ærbødighed for dronningen med, at Ingrid altid havde gjort sig umage, søgt det holdbare, kvaliteten. Men jeg tror nu

Giv os sangen tilbage, h

danskerne mest rakte ud efter Ingrid's bære, fordi de tørstede, tørstede efter at mærke et nationalt fællesskab. Ingrid's død gav lindring for et savn.

Det er så synd at se den unge generation af danskere stå tavse, når de danske sange synges. De unge har ikke i skolen lært Ingemanns, Grundtvigs, Thøger Larsens, Chr. Richardts, Johs. V. Jensens, Otto Gelsteds sange. Det sanglige fællesskab, der rækker tilbage til både bondebevægelsens og arbejderbevægelsens barndom, er de unge udenfor.

Måske synger de sange fra de nye popidoler, der hele tiden kommer frem. Men de er døgnfluer. Hører til i Berlin eller London. Selvfølgelig

er der musik, der rækker over landegrænserne. Mozart, Frank Sinatra, Beatles. Men de sange, der griber os om hjertet, er nu dem, der vokser ud af vores egen tradition. Af de nulevende en Kim Larsens, en Birgitte Bruuns, og vel også en Shuiduas. Uden denne tilknytning til traditionen bliver vi rodløse.

En aftensang i TV

Rodløsheden dominerer den populære musik for tiden. Men det kan ændres. Hvorfor ikke gå til modstand mod munkemarxismens traditions-fordærvere og pladebranchens fidusnumre? Det er det, der hedder kulturpolitik. For et parti, der som

Dansk Folkeparti sætter danskheden højt på dagsordenen, må kulturpolitikken spille en hovedrolle.

Hvad med at lade TV's og radioens programmer afsluttes med en dansk sang hver aften? En af de højskolesange, vi holder af, af Brorson, Bjørnson, Hostrup, Oskar Hansen, Holstein, Holger Drachmann, PH. Flere af dem rummer dansk digtningens fineste poesi. Og melodierne af Weyse, Carl Nielsen, Svend Gyldmark, Kai Normann Andersen er evergreens af højeste karat. Lad os få genoptaget morgensangen på skolerne og gymnasierne. Det er smukt at mødes ved solopgang og lovprise det land, der nu er vort, i ord og toner.

r. lærer!

Kan man et halvt hundrede af disse sange udenad, har man ord, der kan hjælpe én med at bære enhver situation i livet, fødsel og død, kærlighed og sorg, længsel og henrykkelse. Under besættelsen gik frihedskæmperne til henrettelsespeletonen syngende Chr. Richarths "Kæmp for alt hvad du har kært".

Jeg synes enhver dansker skal kunne 30 af disse danske sange udenad, inden han forlader folkeskolen. Det betyder såmænd bare, at han skal lære tre-fire sange om året sin skoletid igennem.

Det kan vist ikke kaldes at genindføre terpeskolen.

Det er fællesskabet, mennesker higer efter. Stærkest

kommer det frem i kærligheden til dem, vi elsker. Og til vore venner. Men vi higer også efter at være ét med vores stamme, vores folk, det danske. Den følelse skal vi passe godt på. Både fordi den er en stor værdi, en inderlig glæde. Men også fordi den kan kamme over og blive til fjendskab mod andre stammer, bliver til pralende nationalisme. Bismarcks himmelstræbende sejrssøjle midt i Berlin er et frastødende eksempel på dette nationale storhedsvanvid.

Det er ikke produktionslivet, der tømmer vores fællesskab sammen. Produktionen af computere eller vaskepulver er den samme i Japan, Portugal og Danmark. Det er kulturen, det er skelettet i vores fællesskab. I kulturen spiller den kunstneriske skaben en stor rolle. Tænk på hvor meget H.C. Andersens eventyr betyder for vores måde at tænke på og vores måde at opfatte Danmark på. "Der var så dejligt ude på landet", som der står i indledningen til Den grimme Ælling.

Enhver tid har sine ægte kunstnere. De små kunne leve af at være kunstnere. Det kan de populæreste af dem, en Peter Høeg, en Bille August, en Peter Martins. Men uden om hvert geni er der et miljø, en kunstnergruppe. Uden denne gruppe kan den enestående kunstner ikke udvikle sit geni. August Bournonville kunne ikke være blevet dansk ballets grundlægger uden dansere og uden et Kongeligt teater. Så de lidt mindre genier skal også kunne leve som kunstnere. Hvis markedet ikke kan garantere det, må fællesskabet gøre det.

Mange har i årenes løb muppet over statens kunststøtte. Der er for meget klikevæsen i vores kunststøtte, siger man. Ja, vel er der så. Og en stor del af den kunst, der støttes, er en, der holder sig på afstand af almindelige mennesker. Måske fordi den ikke har noget videre at sige. Eller fordi den vil tilpasse sig moden og magthaverne i det sammenspiste kredsløb.

Men dette forkerte støtteri kunne man komme til livs, hvis man ville. Kunstpengene kan fordeles mere alsidigt og i højere grad til kunstnere, der ikke

underkaster sig modens direktiver.

Men vi skal passe på ikke at se kulturpolitikken for meget i lyset af Statens Kunstfond. På finansloven er pengene til billedkunstnere, komponister, forfattere mindre end en fugleklat. Statens Kunstfond uddeler årligt 10 millioner kroner til forfatterne. Men, hold jer nu fast, forfatterne holder et produktionsliv i gang, der omsætter for 24.648 millioner (25 milliarder) om året og sætter 17.000 fuldtidsansatte i arbejde (bogtrykere, papirarbejdere, reklamefolk, grafikere o.s.v.).

Det er skændigt så ringe en del af den samlede bogomsætning, der bliver branchens primære producenter, forfatterne, til del. En anerkendt forfatter tjener 20.000-40.000 kroner hos sit kommercielle forlag for en bog, han måske har været et, måske to-tre år om at skrive. Mens papirarbejderne, boghandleren, litteraturprofessoren, der alle lever af forfatterens arbejde, får en normal årsløn. Det samme forhold gør sig gældende inden for de andre kunstarter. Billedkunst, teater, musik - kunstarterne tilsammen - omsætter for 75 milliarder kroner om året. Kun en brøkdel af beløbet går til kunstnerne selv.

Til en mere hæderlig kulturpolitik hører at gøre de egentlige skabere til mere ligelige økonomiske partnere i branchen. Man behøver slet ikke at statsstøtte kunstnere noget videre. Man kan bare give dem en mere fair andel af de handler, kunsten indgår i. Og sørge for, at de nulevende malere, skuespillere, sangere, komponister overhovedet bruges noget mere.

Skolen kunne bruge dem mere. Radioen kunne spille noget mere dansk musik. Både den nye musik og musikken, vi har arvet fra vore forældre og bedste-forældre, de gamle revyviser for eksempel.

En hårsbred danskhed

Dansk kulturpolitik savner perspektiv. Hvorfor er der ikke en kultur - eller boligminister, der gør noget ved, at nutidens byggeri er så koldt og karakterløst? Se på busterminalen inde på Rådhuspladsen i København.

Hvorfor må kulturpolitikken ikke have et så flot mål som at opbygge (genopbygge) danskernes følelse af at høre sammen? Vi kunne lære hinanden, og især de unge, at danskerne, det er os med folkeviserne, Bournonville, Erik Bøghs og Liva Weels viser, Carl Nielsens Fynsk Forår, Ditte Menneskebarn, Matador, og alt det andet, vi kendes, samles om, synger - og driller hinanden med.

For humoren er, ligesom vemoden og sejheden, kernen i danskheden.

For et halvt århundrede siden sagde undervisningsministeren - han var oven i købet radikal og hed Jørgen Jørgensen: "Ikke en hårsbred vil jeg ofre af vor danskhed i den danske skole". Det er andre toner der i dag lyder fra De Radikale. Den nuværende radikale undervisningsminister kæmper for urdu, tyrkisk og arabisk i den danske folkeskole. Tankeløshed, perspektivløshed, ufolkelighed har taget magten i kulturpolitikken. Der er brug for at gå til modstand, brug for en ny kulturpolitik.

Af forfatteren Ole Hyltoft

Gæsten

Ole Hyltoft har været ministersekretær i kulturministeriet og undervist på bl.a. Danmarks Biblioteksskole. I 70'erne var han kulturredaktør på Aktuelt, i 80'erne og 90'erne TV-anmelder på Ekstra Bladet. For tiden vækker hans kronikker i Jyllands Posten opmærksomhed og diskussion. Først og fremmest er Hyltoft forfatter. Han har udgivet omkring 20 digtsamlinger, novellesamlinger og romaner, og er oversat til svensk og amerikansk. For et par år siden udgav han den spøjse kriminalroman om Anna Castberg, "Mordet på Museet". Den vakte anstød. Ole Hyltoft var jo initiativtager til museet Arken. Her i efteråret har han udgivet den meget roste erindringsbog "Barn af Partiet", en kærlig og skæg skildring af hans familie og 40'ernes og 50'ernes Danmark, som det så ud set med en drengs øjne.

DF-KALENDER

- 04/01. 19.30. Holstebro. Medlemsmøde om valgprogram til byrådsvalget. Baldersvej 28, Holstebro.
- 08/01. 19.30. Vojens. Duelmøde på Hotel Vojens mellem Kr. Th. Dahl og Hans Chr. Schmidt, V.
- 11/01. 19.00. Skælskør. Opstillingsmøde til byrådsvalget. Maglehaven 6, Skælskør.
- 16/01. 19.30. Vestsjællands Amt. Opstillingsmøde til folketinget. Vandrerhjemmet i Ringsted.
- 18/01. 19.00. Slagelse. Opstillingsmøde til byrådsvalget. Centralbiblioteket.
- 22/01. 19.30. Ringkjøbing Amt. Organisatorisk møde på Ørnvej Hotel.
- 22/01. 19.30. Midtjydsk Ungdomsskole, Ejstrupholm. Møde med Kr. Thulesen Dahl.
- 22/01. 19.00. Hovedstaden. Opstillingsmøde til BR-valget. Fællessalen, Christiansborg.
- 23/01. 19.30. Nordjyllands Amt. Opstillingsmøde til folketingsvalget. Tylstrup Kro.
- 29/01. 19.00. Århus. Opstillingsmøde til byrådsvalget. Rådhuset
- 31/01. 19.30. Aulum/Haderup. Orienteringsmøde om byrådsvalget. Baldersvej 28, Holstebro.
- 05/01. 19.00. Brøndby Lokalforening. Generalforsamling. Kilden, Nygaards Plads 31.
- 07/02. 19.00. Aars. Medlemsmøde med Kr. Thulesen Dahl. Opl. hos Chr. Borg 98622918.
- 19/02. 19.00. Hovedstaden. Politisk Debatforum, BR's mødesal, Rådhuset v. Louise Frevert
- 28/02. 19.00. Brøndby Lokalforening. Opstillingsmøde til byrådsvalget. Kilden, Nygaards Plads 31.
- 12/03. 19.30. Fredensborg/Humblebæk. Generalforsamling. Humlebæk Bibliotek.
- 12/03. 19.30. Skælskør Lokalforening. Generalforsamling på Hotel Postgaarden.
- 17/02. 11.00. DF-konference på Christiansborg om social- og sundhedspolitik. Nærmere herom i "Nyhedsbrevet"
- 24/03. 10.00. Landsdækkende kampagnedag i forbindelse med Schengenaftalens ikrafttræden. Nærmere herom i "Nyhedsbrevet"
- 26/03. 19.00. Århus Lok. for. Generalforsamling. Opl. om sted følger senere.
- 31/03-01/04. Dansk Folkepartis Ungdoms Årsmøde på Grand Hotel i Odense.
- 31/03. Ringkjøbing og Viborg amter. Forårsfest.
- 23/04. 19.30. Vestsjællands Amt. Generalforsamling. Vandrerhjemmet i Ringsted.
- 23/04. 19.30. Ringkjøbing Amt. Opstillingsmøde til amtsrådsvalget. Vorgod Bodega, Vibevej 6, Vorgod.
- 23/04. 19.00. Hovedstaden. Politisk Debatforum, BR's mødesal, Rådhuset v. Louise Frevert.
- 15/09-16/09. Dansk Folkepartis 6. Årsmøde. Vejle Centeret.

Bemærk: Forbehold for ændringer. Der bliver hele tiden arrangeret nye møder. Hold øje med Dansk Folkepartis hjemmeside, www.danskfolkeparti.dk

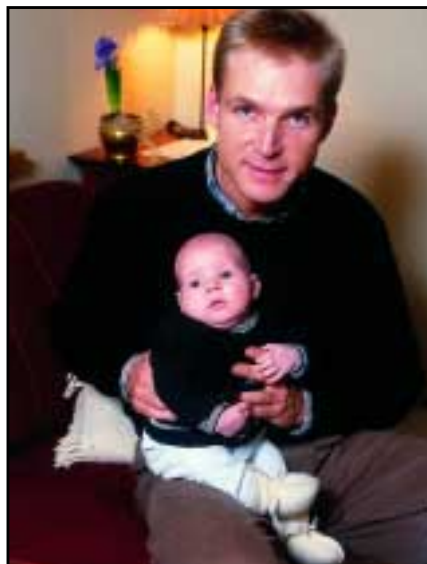
Dansk Folkeblads kommende udgivelser (med forbehold for ændringer):
2001: 17/2, 7/4, 2/6, 1/9, 13/10, 15/12.

Pia K. hos præstestyret

Pia Kjærsgaard, Dansk Folkepartis formand, har som medlem af Udenrigspolitisk Nævn netop været med i den danske parlamentariske delegation til Irans hovedstad Teheran og dermed præstestyrets Iran. Delegationen var den første officielle danske til Iran siden shaens fald, og Pia Kjærsgaard udtrykte ved sin hjemkomst, at der havde været tale om en på alle måder spændende og lærerig tur, og glædede sig specielt over møder og samtaler med en række af iranske parlamentarikere og ikke mindst menigmand i Iran. Den kvindelige del af den danske delegation måtte naturligvis - skik følge eller land fly - benytte hovedbeklædning; således også Pia Kjærsgaard, som her ses i selskab med de to iranske parlamentarikere, fru Hamideh Edalat og fru H. Kulahi.

Gustavs første jul

Gustav Holmgaard Thulesen Dahl hedder billedets yngste, som kom til verden - nærmere betegnet Tinnest Krat i nærheden af Give - den 13. oktober som den førstefødte søn af MF Kristian Thulesen Dahl og Berit Holmgaard Olesen. Familien er i disse dage selvfølgelig travlt beskæftiget med at forberede Gustavs allerførste jul...